

ILŪKSTES NOVADA VĒSTIS

PAR DOMES SĒDĒM APRĪLĪ

2020. gada 27. aprīlī Ilūkstes novada domes sēdē Nr. 22 tika izskatīti 23 jautājumi un pieņemti lēmumi.

1. Par Ilūkstes pašvaldības atbalstu ārkārtējā situācijā sakarā ar Covid 19 izplatību.
2. Par atļauju Ilūkstes novada pašvaldībai pieņemt ziedojumu no SIA "Postservice".
3. Par Ilūkstes novada Pilskalnes pagasta pārvaldes valdījumā esošā pamatlīdzekļa izslēgšanu no bilances.
4. Par finanšu līdzekļu novirzīšanu.
5. Par papildus finansējuma piešķiršanu.
6. Par grozījumiem Ilūkstes novada pašvaldības 2020.gada 23.janvāra saistošajos noteikumos Nr.1-b/2020 "Par Ilūkstes novada pašvaldības 2020.gada budžetu".
7. Par telpu nomas tiesību izsoli pašvaldības nekustamajā īpašumā Raiņa ielā 49, Ilūkstē.
8. Par dalību grāmatas "Latvijas Sporta grāmata" izdošanā.
9. Par Ilūkstes mūzikas un mākslas skolas audzēkņu vecāku līdzfinansējuma apmēra samazināšanu ārkārtējās situācijas laikā.
10. Par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu nekustamajam īpašumam "Grāvji 1", nosaukuma "Mežgrāvji" piešķiršanu Pilskalnes pagastā.
11. Par zemes ierīcības projekta izstrādi nekustamajam īpašumam "Tīreļi". Pilskalnes pagastā.
12. Par zemes vienības atdalīšanu no nekustamā īpašuma "Līčupes" Bebrenes pagastā un nosaukuma "Begonijas" piešķiršanu.
13. Par zemes vienību atdalīšanu no nekustamā īpašuma "Ceriņi" Pilskalnes pagastā un nosaukuma "Ceriņu lauks" piešķiršanu.
14. Par nekustamā īpašuma lietošanas mērķu maiņu zemes vienībām Dvietes pagastā un Subates pilsētā.
15. Par pašvaldības zemes vienības (4454 006 0099) Dvietes pagastā nomas tiesību izsoli.
16. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomu Bebrenes pagastā.
17. Par iznomātās zemes platības precizēšanu Bebrenes pagastā.
18. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līguma pagarināšanu Dvietes pagastā.
19. Par pašvaldības neapbūvētas zemes nomas līgumu pagarināšanu Pilskalnes pagastā.
20. Par neizpirtās zemes nomas līguma pagarināšanu Šēderes pagastā.
21. Par zvejas tiesību nomu V. S. Marijas (Marinovas) ezerā Šēderes pagastā.
22. Par zvejas tiesību nomu O. B. Daugavā Pilskalnes un Dvietes pagastā un Āzišķu ezerā Prodes pagastā.
23. Par galvojuma sniegšanu aizņēmuma ņemšanai pašvaldības kapitālsabiedrībai SIA „Ornaments”.

Īsumā par Ilūkstes novada domē pieņemtajiem lēmumiem

Lai noteiktu Ilūkstes novada pašvaldības pabalstu un atbalstu veidus ārkārtējās situācijas laikā sakarā ar Covid-19 izplatību, pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 43. panta trešo daļu, Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35. panta otro un ceturto daļu, šī likuma pārējos noteikumos Nr. 37.punktā, **novada dome nolēma apstiprināt saistošos noteikumus** Nr. "Par Ilūkstes novada pašvaldības atbalstu ārkārtējā situācijā sakarā ar Covid-19 izplatību".

...

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 21.panta 1.daļas 19.punktu, likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 14. panta otrajā un trešajā daļā noteikto un 27.04.2020. Finanšu komitejas atzinumu par SIA "Postservice", reģistrācijas Nr.50003599251, juridiskā adrese: "Jaunbūmaņi", Dreiliņi, Stopiņu novads, LV-2130, ziedojumu - Covid-19 aizsarglīdzekļiem, **novada dome nolēma atļaut** Ilūkstes novada pašvaldībai **pieņemt ziedojumu** no SIA "Postservice" Covid-19 aizsarglīdzekļu piecus iepakojumus, kuros ietilpst: maskas - 600 gab., lateksa cimdi - 1500 gab., nitrila cimdi - 1400 gab., bahilas - 3200 gab., galvassegas - 750 g ab., brilles - 60 gab., 3slāņu maskas - 1000 gab.

...

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 27.punktu, Publiskās personas mantas atsavināšanas likuma 6.panta otro un trešo daļu, likuma "Par valsts un pašvaldību finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu" 3.pantu, Nolietoto

transportlīdzekļu apsaimniekošanas likuma 6.pantu, pašvaldības 26.06.2014. noteikumiem Nr. 10/2014 "Kārtība, kādā novada pašvaldības iestādes un kapitālsabiedrības var norakstīt valdījumā esošos nemateriālos ieguldījumus un pamatlīdzekļus" un 27.04.2020. Finanšu komitejas atzinumu par Pilskalnes pagasta pārvaldes valdījumā esošo pamatlīdzekli - piekabināmo greideri (iegādes laiks ir 22.12.1999.), Tehniskā stāvokļa novērtēšanas komisijas atzinumu (tirgus vērtība sastāda 40,00 EUR), **novada dome nolēma izslēgt** ar 2020.gada 28.aprīlī **no pašvaldības bilances** Pilskalnes pagasta pārvaldes valdījumā esošo piekabināmo greideri ar sākotnējo bilances vērtību EUR 4268,62, nolietojumu EUR 4268,62 un atlikušo vērtību EUR 0,00. **Demontēt, nodot** metāllūžņos un iegūtos finanšu līdzekļus **ieskaitīt** Ilūkstes novada pašvaldības bankas kontā.

...

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 21.pantu un ņemot vērā 27.04.2020. Finanšu komitejas atzinumu par nepieciešamību novirzīt finanšu līdzekļus Bebrenes pagasta pārvaldei dzirnavu mazā labības kūlēja atjaunošanai un pārvaldes ēkas pagraba applūšanas novēršanai, Ilūkstes novada Sporta skolai kondicioniera iegādei un uzstādīšanai, Ilūkstes novada pašvaldības teritorijas pārvaldes apsaimniekošanas un sabiedriskās kārtības nodaļai koku ciršanai, **novada dome nolēma novirzīt finanšu līdzekļus EUR 7535,00** no pārējiem projektu realizācijai paredzētiem finanšu līdzekļiem: **Bebrenes pagasta pārvaldei** EUR 639,00 Bebrenes dzirnavu mazā labības kūlēja atjaunošanas darbiem un EUR 341,00 par izpildītiem darbiem pārvaldes ēkas pagraba applūšanas novēršanai; **Ilūkstes novada Sporta skolai** EUR 2555,00 kondicioniera iegādei un uzstādīšanai sporta centrā; **Ilūkstes novada pašvaldības teritorijas pārvaldes apsaimniekošanas un sabiedriskās kārtības nodaļai** EUR 4000,00 koku ciršanai. **Veikt** atbilstošus **grozījumus** Ilūkstes novada domes saistošajos noteikumos Nr.1-b/2020 "Par Ilūkstes novada pašvaldības 2020.gada budžetu".

...

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 21.panta 1.daļas 27.punktu un ņemot vērā 27.04.2020. Finanšu komitejas atzinumu par nepieciešamību piešķirt papildus finanšu līdzekļus Ilūkstes pirmsskolas izglītības iestādei "Zvaniņš" elektroapgaismojuma atjaunošanai iestādes teritorijā un Ilūkstes novada pašvaldības teritorijas pārvaldes apsaimniekošanas un sabiedriskās kārtības nodaļai atkritumu savākšanas konteineru iegādei, **novada dome nolēma piešķirt papildus finansējumu EUR 3914,00,00** no pašvaldības 2020.gada budžeta rezerves fonda: EUR 2404,00 **Ilūkstes pirmsskolas izglītības iestādei "Zvaniņš"** elektroapgaismojuma atjaunošanai iestādes teritorijā un EUR 150,00 higiēnas telpas remontdarbiem; EUR 1360,00 **Ilūkstes novada pašvaldības teritorijas pārvaldes apsaimniekošanas un sabiedriskās kārtības nodaļai** atkritumu savākšanas konteineru iegādei. **Veikt** atbilstošus **grozījumus** Ilūkstes novada domes saistošajos noteikumos Nr.1-b/2020 "Par Ilūkstes novada pašvaldības 2020.gada budžetu".

...

Izskatot nomas tiesību pretendenta ierosinājumu par telpu iznomāšanu uzņēmējdarbības veikšanai (elektrisko radiatoru komplektēšana un iepakojšana) un iepazīstoties ar nekustamā īpašuma Raiņa ielā 49, Ilūkste, dokumentiem, dome konstatēja, ka pašvaldības nekustamais īpašums - ēka (bijusī sākumskola) Raiņa ielā 49, Ilūkste, kadastra apzīmējums 4407 001 0149 001, tiek izmantota tikai daļēji (ir iznomātas 1.stāva telpas Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.19 un Nr.20); pārējās telpas netiek izmantotas, būtu lietderīgi tās iznomāt. Ņemot vērā augstāk minēto, pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma "Par pašvaldībām" 21.panta pirmās daļas 14.punkta (a) apakšpunktu un 27.punktu, Ministru Kabineta 20.02.2018. noteikumu Nr.97 "Publiskas personas mantas iznomāšanas noteikumi" 1.1, 1.2 punktu, 12.punktu, kas nosaka, ka "lēmumu par nomas objekta nodošanu iznomāšanai pieņem iznomātājs", 23.punktu, kas nosaka, ka "nomnieku noskaidro rakstiskā vai mutiskā izsolē", 24.punktu, kas nosaka, ka "nomas objekta iznomātājs pieņem lēmumu par piemērojamo izsoles veidu", un ņemot vērā Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas atzinumu, **novada dome nolēma rīkot** telpu Nr.10, Nr.11, Nr.12 un Nr.13 **153.9 m²** kopplatībā (turpmāk "nomas objekts") nomas tiesību mutisku **izsoli** ar augšupejošu soli pašvaldības nekustamajā īpašumā Raiņa ielā 49, Ilūkstē, telpu grupas kadastra apzīmējums 4407 001 0149 001 001. **Apstiprināt** nomas objekta Raiņa ielā 49, Ilūkstē **sākumcenu EUR 0,35** par 1 m² mēnesī un izsoles **solī EUR 0,05**, bez PVN. **Uzdot** Nekustamo īpašumu Uzraudzības komisijai **apstiprināt publicējamo informāciju** par nomas objektu, **apstiprināt nomas tiesību izsoles noteikumus** un **nomas līguma projektu, publicēt informāciju par nomas objektu, organizēt izsoli, apstiprināt izsoles rezultātus**, kā arī **izpildīt** visas

citas nepieciešamās darbības, saskaņā ar Ministru Kabineta 20.02.2018. noteikumiem Nr.97 “Publiskas personas mantas iznomāšanas noteikumi”.

• • •

Ņemot vērā biedrības “Social Connection”, juridiskā adrese Āgenskalna iela 4-2, Rīga, LV-1048, aicinājumu Ilūkstes novadam piedalīties grāmatas “Latvijas sporta grāmata” izdošanā, kā rezultātā grāmatā tiks paredzēta viena lapa, kas dos iespēju popularizēt un iemūžināt novada izcilākos sportistus un viņu sasniegumus, kā arī pēc grāmatas izdošanas novads saņems 10 šīs grāmatas eksemplārus, kā arī pamatojoties uz likumu “Par pašvaldībām”, un ņemot vērā Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas atzinumu par nepieciešamību piedalīties minētās grāmatas izdošanā, **novada dome nolēma piedalīties grāmatas “Latvijas Sporta grāmata” izdošanā. Piešķirt finanšu līdzekļus EUR 200,00 apmērā no pašvaldības 2020.gada budžeta rezerves fonda biedrībai “Social Connection” grāmatas izdošanai. Veikt atbilstošus grozījumus Ilūkstes novada domes saistošajos noteikumos Nr.1-b/2020 “Par Ilūkstes novada pašvaldības 2020.gada budžetu”.**

• • •

Ņemot vērā izsludināto ārkārtējo situāciju, ko nosaka 12.03.2020. MK rīkojums Nr.103 “Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu”, pamatojoties uz likumu “Par pašvaldībām” 12.pantu un 21.panta pirmās daļas 27.punktu un Ilūkstes novada domes 25.09.2014. saistošo noteikumu Nr.6/2014 “Par audzēkņu vecāku līdzfinansējuma noteikšanas un iemaksas kārtību izglītības ieguvei Ilūkstes mūzikas un mākslas skolā” 2.punktu, kas nosaka, ka vecāku līdzfinansējuma apmērs tiek noteikts un var tikt mainīts ar atsevišķu dibinātāja lēmumu, kā arī ņemot vērā sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komiteja atzinumu par nepieciešamību samazināt Ilūkstes mūzikas un mākslas skolas audzēkņu vecāku līdzfinansējumu ārkārtējās situācijas laikā, **novada dome nolēma noteikt ārkārtējās situācijas laikā ar 01.04.2020. Ilūkstes mūzikas un mākslas skolas audzēkņu līdzfinansējumu EUR 7,50. Lēmums ir spēkā līdz 31.05.2020.**

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma “Par pašvaldībām” 21.panta 1.daļas 27.punktu, Zemes ierīcības likuma 5.panta 1.punktu, 8.panta pirmās daļas 3.punktu un Ministru Kabineta 02.08.2016. noteikumu Nr.505 “Zemes ierīcības projekta izstrādes noteikumi” 11.2., 13. punktu, un Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas 27.04.2020. atzinumu, **novada dome nolēma atļaut izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamajam īpašumam “Tireji”, Pilskalnes pagasts, īpašuma kadastra Nr. 4480 009 0037, nosakot nepieciešamos nosacījumus projekta izstrādei: izstrādāt zemes vienības sadales projektu, zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4480 009 0037, sadalot divās zemes vienībās, saskaņā ar grafisko pielikumu; projektā uzrādīt visas atdalāmo zemes vienību esošās aizsargjoslas un apgrūtinājumus; zemes ierīcības projekts jāizstrādā, saskaņā ar Ilūkstes novada spēkā esošo teritorijas plānojumu un Ministru kabineta 02.08.2016. noteikumiem Nr.505 “Zemes ierīcības projekta izstrādes noteikumi” un pamatojoties uz Valsts Zemes dienestā 18.05.2000. reģistrēto zemes robežu plānu; projekta grafiskā daļa jāsaņemas ar pašvaldību; projekta grafiskā daļa pirms apstiprināšanas novada domē, jāreģistrē SIA “Mērniecības Datu Centrs” pašvaldības datu bāzē. Zemes vienību platības var tikt precizētas, veicot zemes robežu kadastrālo uzmērīšanu. Lēmums stājas spēkā septītajā dienā pēc tā nosūtīšanas SIA “MYRTILLUS”.**

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma “Par pašvaldībām” 21.panta 1.daļas 27.punktu, Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 33.pantu, Ministru Kabineta 10.04.2012. noteikumu Nr.263 “Kadastra objektu reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi” 46. un 47.punktu un ņemot vērā Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas 27.04.2020. atzinumu, **novada dome nolēma atdalīt no nekustamā īpašuma “Ličupes”, Bebrenes pagastā, kadastra Nr.4444 002 0105, zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4444 002 0106 – 3,0 ha platībā un izveidot jaunu īpašumu ar nosaukumu “Begonijas”, Bebrenes pagasts. Lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam.**

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma “Par pašvaldībām” 21.panta pirmās daļas 27. punktu, Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 33.pantu, Ministru Kabineta 10.04.2012. noteikumu Nr.263 “Kadastra objektu reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi” 46. un 47.punktu, Ministru Kabineta 20.06.2006. noteikumu Nr.496 “Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija un nekustamā īpašuma lietošanas mērķu noteikšanas un maiņas kārtība” 5., 6., 17.7., 18., 30., 37.punktiem

un 1. un 2. pielikumu, un ņemot vērā 27.04.2020. Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas atzinumu, **novada dome nolēma atdalīt no nekustamā īpašuma “Ceriņi”, Pilskalnes pagastā, kadastra Nr.4480 009 0006, zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4480 007 0008 – 16,2 ha platībā un zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4480 007 0142 – 8,16 ha platībā un izveidot jaunu īpašumu ar nosaukumu “Ceriņu lauks”, Pilskalnes pagasts; **nomainīt** zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 4480 007 0008 – 16,2 ha platībā nekustamā īpašuma lietošanas mērķi no 0101 – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība uz 0201 – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir mežsaimniecība. Lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam.**

• • •

Pamatojoties uz Latvijas Republikas likuma “Par pašvaldībām” 21.panta 1.daļas 27.punktu, Ministru Kabineta 20.06.2006. noteikumu Nr.496 “Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija un nekustamā īpašuma lietošanas mērķu noteikšanas un maiņas kārtība” 5., 6., 17.7., 30. un 37. punktiem un 1.un 2. pielikumu un ņemot vērā Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas 27.04.2020. atzinumu, **novada dome nolēma nomainīt nekustamā īpašuma lietošanas mērķi zemes vienībai Dvietes pagastā, kadastra apzīmējums 4454 004 0054, 0,79 ha kopplatībā no 0906 – Valsts aizsardzības nozīmes objektu, drošības, policijas, ugunsdzēsības un glābšanas, robežsardzes un soda izciešanas iestāžu apbūve uz mērķi 0201 – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir mežsaimniecība. **Nomainīt** nekustamā īpašuma lietošanas mērķi zemes vienībai Subatē, kadastra apzīmējums 4415 003 0065, 10546 m² kopplatībā no 0905 – Reliģisko organizāciju ēku apbūve uz mērķi 0201 – zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir mežsaimniecība. Lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātiem.**

• • •

Pamatojoties uz likuma “Par pašvaldībām” 21.panta pirmās daļas 27.punktu, Zvejniecības likuma 7.panta 6.punktu, 06.05.2007. Ministru Kabineta noteikumiem Nr.295 “Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos”, 23.12.2014. Ministru Kabineta noteikumu Nr. 796. “Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos” 3.11 un 7.9.1. apakšpunktiem, 11.08.2009. Ministru Kabineta noteikumu Nr. 918 “Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību” 1.4. un 27.2. apakšpunktu, 17.punktu un Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas atzinumu, **novada dome nolēma iznomāt V.S. rūpnieciskās zvejas tiesības pašpatēriņā (bez tiesībām zvejas produktus piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai) zvejai Marijas (Marinovas) ezerā (Sēderes pagastā), nosakot gada zvejas tiesību nomas maksu EUR 9,96 zvejai ar vienu zivju murdu ar sētu (kas atbilst 30 metru tīklu garuma limitam). Noslēgt ar V.S. rūpnieciskās (pašpatēriņā) zvejas tiesību nomas līgumu viena mēneša laikā no šī lēmuma spēkā stāšanās dienas. **Noteikt**, ka V.S. zveju var uzsākt pēc tam, kad nokārtota gada nomas maksa pašvaldībai un saņemta zvejas licence Valsts vides dienesta Reģionālajā vides pārvaldē.**

• • •

Pamatojoties uz likuma “Par pašvaldībām” 21.panta pirmās daļas 27.punktu, Zvejniecības likuma 5.panta 4.daļu, 7.panta 2.daļu, 16. pantu, 11.08.2009. Ministru Kabineta 11.08.2009. noteikumu Nr. 918 “Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību” 13., 17. un 23.punktu, 02.05.2007. Ministru Kabineta noteikumiem Nr. 295 “Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos” 14.punkta 3.4. apakšpunktu, Ministru Kabineta 23.12.2014. noteikumam Nr. 796. “Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos” 4., 7.8. un 7.9. apakšpunktiem un Attīstības un uzņēmējdarbības komitejas atzinumu, **novada dome nolēma iznomāt O.B., rūpnieciskās zvejas tiesības pašpatēriņā (bez tiesībām zvejas produktus piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai) zvejai Daugavā (Ilūkstes novada Pilskalnes un Dvietes pagastu teritorijā) ar vienu murdu, kura sētas garums vai spārnu atvērums nav lielāks par 30 metriem, viena gada periodā, nosakot gada zvejas tiesību nomas maksu EUR 14,23 par vienu gabalu. **Iznomāt** O.B., rūpnieciskās zvejas tiesības pašpatēriņā (bez tiesībām zvejas produktus piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai) zvejai Āzišķu ezerā (Prodes pagastā) ar vienu zvejas tīklu 30 m (trīsdesmit metri) garumā viena gada periodā, nosakot gada zvejas tiesību nomas maksu EUR 2,85 (divi euro un 85 centi) par katriem 5 m. **Noslēgt** ar O.B. rūpnieciskās (pašpatēriņā) zvejas tiesību nomas līgumu mēneša laikā no šī lēmuma pieņemšanas dienas. **Noteikt**, ka zveju var uzsākt pēc tam, kad samaksāta gada nomas maksa pašvaldībai, noslēgts zvejas tiesību nomas līgums un ir reģistrējies Valsts vides dienestā. Lēmums stājas spēkā septītajā dienā pēc tā nosūtīšanas O.B.**

...

Izskatot pašvaldības kapitālsabiedrības SIA "Ornaments" valdes locekļa J. Altāna 27.04.2020. iesniegumu Nr.2020/30 "Par atļauju ņemt aizdevumu un galvojuma sniegšanu", tika konstatēts, ka Centrālā finanšu un līgumu aģentūra ar pašvaldības kapitālsabiedrību SIA "Ornaments" ir noslēgusi līgumu par Eiropas Savienības fonda projekta Nr.4.3.1.0/18/A/033 "Dvietes centralizētās siltumapgādes sistēmas efektivitātes paaugstināšana" īstenošanu. Projekta īstenošanai kapitālsabiedrībai ir nepieciešams aizņēmums 258 636,30 EUR apmērā.

Pamatojoties uz likuma "Par pašvaldību budžetiem" 26.pantu, likuma "Par valsts budžetu 2020.gadam" 13.pantu, likuma "Par pašvaldībām" 15.pantu un 21.pantu, un Ministru Kabineta 10.12.2019. noteikumiem Nr.590 "Noteikumi par pašvaldības aizņēmumiem un galvojumiem" un ņemot vērā 27.02.2020. Finanšu komitejas atzinumu, **novada dome nolēma lūgt** pašvaldību aizņēmumu un galvojumu kontroles un pārraudzības padomi **izvērtēt** spēju sniegt 2020.gadā galvojumu pašvaldības kapitālsabiedrībai SIA "Ornaments", kur pašvaldības kapitāla daļu skaits ir 100%, aizņēmuma ņemšanai. **Atļaut** SIA "Ornaments" (reģ.Nr.41503003743, juridiskā adrese: Jelgavas iela 21, Ilūkste, Ilūkstes novads, LV-5447) ņemt aizņēmumu **EUR 258 636,30** apmērā AS "Swedbank", uz 10 gadiem, ar plānoto 3,5% aizņēmuma likmi, projekta "Dvietes centralizētās siltumapgādes sistēmas efektivitātes paaugstināšana" īstenošanai. Ilgtermiņa aizņēmuma un galvojuma samaksu garantēt ar Ilūkstes novada pašvaldības budžeta līdzekļiem.

OFICIĀLAIS PAZIŅOJUMS PAR PAŠVALDĪBAS SAISTOŠO NOTEIKUMU PIENĒMŠANU

Ilūkstes novada dome 2020.gada 23.janvārī pieņēma saistošos noteikumus Nr. 2/2020 "Grozījumi Ilūkstes novada pašvaldības 2011.gada 28.jūlija saistošajos noteikumos Nr.7/2011." Par atkritumu apsaimniekošanu Ilūkstes novadā", kas stājas spēkā nākamajā dienā pēc oficiālā paziņojuma publicēšanas pašvaldības informatīvajā izdevumā "Ilūkstes Novada Vēstis". **Pilns saistošo noteikumu teksts ir publicēts pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv.**

Lai mazinātu noglabājamo atkritumu daudzumu un nodrošinātu iedzīvotājiem sadzīves atkritumu šķirošanu, novada dome grozīja pašvaldības saistošos noteikumus "Par atkritumu apsaimniekošanu Ilūkstes novadā". Grozījumi nosaka, ka iedzīvotājiem :

- atļauts savā īpašumā vai valdījumā esošajās teritorijās kompostēt un izsludināto "Tīrības dienu" laikā veikt zaru, lapu un pērnās zāles dedzināšanu (*ievērojot ugunsdrošības prasības*);
- celtniecības atkritumus, kurus nav iespējams pārstrādāt vai otrreizēji izmantot, ir jāutilizē, izmantojot atkritumu apsaimniekošanas organizācijas pakalpojumus;
- aizliegts nešķirotus atkritumus atstāt šķirotu atkritumu savākšanas punktos pie konteineriem;
- iedzīvotāji var noslēgt līgumu vai vienošanos par atkritumu izvešanu vienu reizi pusgadā.

Pārskatu sagatavoja:
Ilūkstes novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

ILŪKSTES NOVADA PAŠVALDĪBA SAGLABĀ IEROBEŽOJUMUS SAISTĪBĀ AR VALSTĪ IZSLUDINĀTO ĀRKĀRTAS SITUĀCIJU!

Lai ierobežotu Covid-19 izplatību, Ministru Kabinets ir izsludinājis ārkārtējās situācijas **pagarinājumu līdz šī gada 9. jūnijam**, tādējādi pagarinot 12. marta valdības rīkojuma par "Ārkārtējās situācijas izsludināšanu" darbības laiku.

Ārkārtas situācija ir spēkā no lēmuma pieņemšanas brīža **līdz šī gada 9. jūnijam** ar mērķi šajā laikā ierobežot Covid-19 izplatību. Pamatojoties uz šo rīkojumu, **Ilūkstes novada pašvaldības ieviestie ierobežojumi ir spēkā līdz 9. jūnijam.**

Izmaiņas pašvaldības un tās iestāžu darbā
Ilūkstes novada pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv!

Jautājumu gadījumā lūdzam sazināties ar
Valsts un pašvaldības vienoto klientu apkalpošanas centru (VPVKAC)

KLĀTIENES APMEKLĒJUMIEM SLĒGTS!

65447850; 29151600; dome@ilukste.lv

4. maijs pirms 30 gadiem...

Pieminot 1990. gada 4. maiju, kad jaunievēlētā Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas (LPSR) Augstākā Padome spēra nozīmīgu un nopietnu soli, parakstot **Latvijas neatkarības atjaunošanas Deklarāciju**, uz sarunu esmu aicinājusi toreizējo tās deputātu – Ilūkstes novada pašvaldības domes priekšsēdētāju **Stefanu Rāznu**.

ATSKATOTIES 30 GADU TĀLĀ PAGĀTNĒ...

1990. gada 15. martā Daugavpilī izdots laikraksts „Avangards” iepazīstina savus lasītājus ar 120. Ilūkstes vēlēšanu apgabala reģistrēto Augstākās Padomes deputāta kandidātu Stefanu Rāznu: „Dzimis Bebrenē, zemnieku ģimenē, latvietis, bezpartejisks. 1969. gadā beidzis Bebrenes vidusskolu un turpinājis mācīties Lauksaimniecības akadēmijā, Mehanizācijas fakultātē. Pēc akadēmijas beigšanas 1974. gadā atgriezies dzimtajā novadā un kļuvis par Bebrenes sovhoza galveno inženieri. Šajā amatā nostrādājis 15 gadus. Tagad viņš izveidojis savu zemnieku saimniecību un strādā patstāvīgi.” Raksturojot bēdīgo lauku ainavu 20. gs. 80. gadu beigās, intervijā Stefans Rāzna atklāj: „Sāp viensētu postīšana, nekoptie tūrumi, novārtā atstātie ceļi, sakropļotās cilvēku dvēseles, lauku cilvēku atsvešināšanās savā starpā, viņu nenovīdība, piegānītās baznīcas, iznīcinātās lauku skolas, izārdītā daba.” Tomēr cerības uz pozitīvām pārmaiņām aug, un viņš uzsver: „Visu, kas ir atņemts, pazaudēts mūsu tautai, var atjaunot, tikai ilgi un čakli strādājot,” jo ir pārliecināts, ka „visus zaudējumus var atgūt tikai parlamentāru reformu ceļā”.

Stefans Rāzna iestājās par radikālām un neatliekamām pārmaiņām visās dzīves jomās. Politikā – par neatkarīgas un demokrātiskas Latvijas valsts atjaunošanu, daudzpartiju sistēmu bez privilēģijām vienai partijai. Ekonomikā – par radikālu agrāro reformu, par īpašuma formu daudzvaldību, par pilsētas privilēģiju atcelšanu, salīdzinot ar laukiem (īpaši celtniecībā un sociālās nodrošināšanas jomā), par atbilstīgas lauku tehnikas ražošanu, lauku infrastruktūras attīstīšanu, izmantojot valsts līdzekļus. Sociālajā sfērā un sadzīvē – par cilvēku savstarpēju cieņu un iecietību, par taisnīgu preču sadali pilsētā un laukos, par zemnieku atbrīvošanu no karadienesta, par vecu cilvēku un invalīdu nodrošināšanu, par cilvēkam pienācīgu dzīves un sadzīves apstākļu radīšanu.

1990. gada LPSR Augstākās Padomes divpadsmitā sasaukuma vēlēšanas norisinājās 201 vienmandāta vēlēšanu apgabalā. Tajās piedalījās 81,25 % (1 593 019) no visiem balsstiesīgajiem iedzīvotājiem. Tās bija pirmās vēlēšanas, kurās LPSR Augstākā Padome kļuva par vienpalātas parlamentu un vēlēšanu apgabalos varēja izvirzīt vairākus kandidātus. Daugavpils rajons tika sadalīts 3 vēlēšanu apgabalos. Kā atceras tagadējais novada vadītājs, „120. Ilūkstes vēlēšanu apgabals sniedzās pāri Daugavai līdz Nīcgalei un Kalupei.”

1990. gada 18. martā Stefans Rāzna kļuva par deputātu LPSR Augstākajā Padomē. Pēc Neatkarības deklarācijas pieņemšanas 1990. gada 4. maijā to pārdēvēja par Latvijas Republikas Augstāko Padomi. Pedējās LPSR Augstākās Padomes sastāvā bija 201 deputāts. Valdību veidoja ļoti „raiba” komanda, piemēram, LPSR Augstākās Padomes priekšsēdētājs Anatolijs Gorbunovs, advokāts Andris Grūtups, dzejnieks Imants Ziedonis, karavīrs Viktors Alksnis, ārsts Georgs Andrejevs, rakstnieks Alberts Bels, docents Valdis Birkavs, LPSR Ministru padomes loceklis Vilnis Bressis, Latvijas Tautas frontes Domes valdes loceklis Ints Cālītis, fiziķis Ivars Godmanis, Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs Dainis Īvāns, ārsts Viktors Kalnbērzs, komponists Imants Kalniņš, skolotājs Odisejs Kostanda, inženieris Einars Repše, PSRS tautas deputāts Alfrēds Rubiks, žurnālists, profesors Mavriks Vulfsons un citi.

Pats Stefans Rāzna gan saka: „Visi notika daudz agrāk, mans ceļš lielajā politikā sākās 20. gs. 80. gadu beigās, Atmodas laika sākumā. Tiku ievēlēts Latvijas Tautas frontes I kongresa Domes sastāvā, kā arī II kongresā – Domes valdē. Kad kļuva par valdes loekli, tad jau viss tas process, ideja par

Ilūkstes novada pašvaldības Domes priekšsēdētājs Stefans Rāzna.

neatkarīgās Latvijas atjaunošanu noritēja no Tautas frontes pirmsākumiem. Tika izveidotas dažādas darba grupas, komisijas strādāja ar atsevišķiem jautājumiem. Piemēram, Jānis Kinna jau toreiz ļoti rūpīgi darbojās ar zemes reformas jautājumiem. Mēs gatavojām visus priekšnoteikumus tieši parlamentam. Neatkarības atjaunošanas ideja darbojās, bet nāca ar grūtībām. Alternatīvi bija izveidota arī Pilsoņu komiteja, kas piedāvāja pavisam citu ceļu. Tautas fronteī bija arī dažādi „spārni”, un bija arī strīdi par to, kādā veidā viss tiks realizēts. Faktiski tos divus gadus (no 1988. līdz 1990.) ideja intensīvi brieda un gatavojās, un uz 1990. gada 4. maiju izveidojās variants. Un tas ir labi, ka neapstājāties un virzījām šo ideju. Toreiz par brīvu Latviju iestājās daudzi.”

Aija Piļka: Kuri bija tie drosmīgie, kas mēģināja iepludināt šo Tautas frontes ideju LPSR Augstākajā Padomē? Laiks tomēr bija nesaprotams, viss stipri „šūpojās”. Deputāti bija no dažādām nozīmēm, bija arī tādi, kuru domas krasi atšķirās.

Stefans Rāzna: „Spīdeklju” bija daudz. Starp citu, Deklarācijas teksta pedējā variantā lielu ieguldījumu deva tagadējais Valsts prezidents Egils Levits, kurš toreiz bija ienācējs, gudrs, zinošs Rietumu pasaules pārstāvis. Tāpat arī Jānis Bišers, Jānis Kinna, Dainis Īvāns un citi. Bet neiztika bez strīdiem, vairākiem variantiem. Bija manāma arī šķelšanās Tautas frontē, kas varēja pat savā struktūrā sabrukt. Bija savi iekšējie slēptie spēki, kas vēlējās sašķelt visus. Tas ir kā ar namu – tas nevar pastāvēt, ja no iekšienes pamati tiek bojāti.

A.P.: Kāds atbalsts bija no LPSR Augstākās Padomes priekšsēdētāja Anatolija Gorbunova puses? Kā zināms, viņa politiskā karjera savā laikā bijusi ļoti spēcīgi saistīta ar Maskavu, viņš ieņēmis daudzus nopietnus amatus, ieturot visiem zināmo tā laika politisko kursu.

S.R.: Pēc būtības, kad vēl uz LPSR pamatiem veidojās jaunā Augstākā Padome, bija diskusija arī par to, ka šo institūciju varētu vadīt Dainis Īvāns kā Atmodas iedvesmotājs. Bija iesniegts arī šāds priekšlikums, taču viņš šo amatu neuzņēmas, jo bija nedrošs laiks un notika arī dažādi radikāli procesi. Anatolijs Gorbunovs tomēr vēl bija funkcionārs no tās „iepriekšējās pasaules”, neskatoties uz to, viņš pieņēma šīs pārmaiņas.

Tas bija kompromiss, un viņam arī savā ziņā piemita sava veida diplomātija. Tas bija viņa veiksmes stāsts.

1989.gada 30.aprīlis. LTF sapulce Bebreņē. No kreisās: D.Īvāns, V. Puida, S.Rāzna. No *Bebrenes bibliotēkas arhīva*.

A.P.: Runājot par tālāko valdības stratēģiju, vai valdības vadītājam nenāca kādas vēsmas no Maskavas par arī tur notiekošajām pārmaiņām, kas ļāva viņam pieņemt krasus lēmumus?

S.R.: Pēc novērojumiem toreiz un, kā notikumi rāda, viss izšķīrās uz vietas Rīgā. Lielākais bieds „iepriekšējai pasaulei” bija tauta, jo tauta absolūti vienprātīgi un saskaņoti atbalstīja šo neatkarības ideju. Ne velti Latvijas Republikas Satversmē ir 2. pants „Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai”. Tas apturēja daudzus tālaika pretiniekus. Galvenā noteicēja bija tauta uz vietas.

A.P.: Kādas bija Jūsu sajūtas, parakstot šo īpašo, valstij svarīgo dokumentu?

S.R.: Ar Deklarāciju tika strādāts ilgu laiku, veikti labojumi. Pamazām tā nobrieda līdz pēdējai redakcijai. Man nelikās, ka noticis kaut kāds brīnums, neparastums. Es to uztvēru kā loģisku turpinājumu iepriekšējai darbībai, kad ar šiem jautājumiem strādājām un uz to virzījāmies caur Tautas fronti, ievēlēšanu Augstākajā Padomē. Faktiski tā bija kulminācija Atmodai, tas bija labi padarīts darbs! Izejot ielās 4. maijā, tomēr bija bažas – vai izdosies. Lielākais savīļņojums bija redzēt tautas noskaņojumu. Žēl, ka dzīvē tāds brīdis pieredzēts vienu reizi. Tautiešu ārpus Latvijas un pašas tautas Latvijā savīļņojums, es domāju, ierakstīts atmiņās uz mūžu.

Atceros, balsojumā par Deklarācijas pieņemšanu daži deputāti, kas Augstākajā Padomē pārstāvēja Daugavpils rajonu, tika mudināti uz pozitīvu balsojumu. Diemžēl viņi lēma pretēji.”

Jāatzīmē, ka no visiem Augstākās Padomes deputātiem, kas bija ievēlēti no Daugavpils rajona, Stefans Rāzna vienīgais nobalsoja „par” Deklarāciju – brīvas, neatkarīgas Latvijas atjaunošanu!

A.P.: Situācija 1990. gadā valstī bija diezgan nestabila. Jūs minējāt bažas par tautas reakciju pēc Deklarācijas pieņemšanas, bet vai Jūs domājāt arī par sevi: kas varētu notikt ar Jums, kas nobalsoja „par”? Vai izskatījāt arī variantu, ka pret Jums varētu tikt vērstas kādas sankcijas?

S.R.: Deputāts Juris Bojārs, tagadējais „legālais čekists” toreiz zināja daudz tā, ko nezinājām mēs, bet deputātiem vēlāk atklāja – ja process pavērstos pretēji, notiktu deputātu aresti, jo, pēc viņa informācijas, tie tika gatavoti. Bet mēs bijām gatavi. Dieva plāns bija tāds, un notika tā, kā notika.

A.P.: Atgriežoties pie 1990. gada... Kādā intervijā presē esat teicis: „Viss ir atgūstams ar mērķtiecīgu sabiedrības darbu un aktivitātēm”, kā tas viss ir virzījies cauri 30 gadiem? Ir bijuši brīži, kad jūtama aktivitāte, vai otrādi, – kad nolaižas rokas? 1990. gada 4. maijā tauta bija sajūsmā, lielā uzrāvienā, kas ir noticis pa šiem gadiem?

S.R.: Sabiedrībā pašlaik nav skaidrības, kas ir brīvība, ko mēs gribējām? Tāds ir galvenais jautājums, un, kad es pavēroju, saskatu līdzības ar Svētajos Rakstos lasīto. Stāstā, kur Mozus izved izraēļu tautu no Ēģiptes, no verdzības, tauta nonāk tuksnesī, bet brīvībā. Neskatoties uz to, cilvēki sāk kurnēt un izrāda neapmierinātību. Tauta jau domā par atgriešanos atpakaļ, jo tur neslāpa, bija, ko ēst, un visas citas lietas neliedza... Te pie mums īstenībā jau notiek tas pats. Atmoda bija saistīta ar gara brīvību, miesiski tajā laikā mēs bijām brīvi, ne ieslodzīti. Gara brīvību mēs ieguvām, mēs to izcīnījām. Problēmas radās izpratnē, ko mēs paši esam izcīnījuši, ko esam ieguvuši caur to gara brīvību, ko mēs spētu izdarīt visās lietās caur visām grūtībām. Liela daļa cilvēku pakļāvušies miesiskajam, materiālajam, kas nes līdzi divkosību, skaudību, niknumu. Vai tad tā ir brīvība? Kas tad ir brīvība?

A.P.: Varbūt cilvēki nebija gatavi gara brīvībai, nesaprata, uz ko iet? Droši vien to vairāk saprata tie, kas bija piedzīvojuši pirmās brīvības, neatkarīgās Latvijas laiku un toreizējos notikumus, kad brīvība bija izcīnīta ar sviedriem un asinīm?

S.R.: Visa tā okupācija, melu režīms 50 gados ļoti pārvērtā cilvēkus, un tas režīms „mācēja” strādāt. Nebija iespējas atgūties no visiem pāridarījumiem. Pagājuši 30 gadi, varbūt šī laika ir par maz, paaudzēm jānomainās, lai īsti to aptvertu. Jākļūst veseliem, attīstītiem, izglītotiem. Ir interesanti pavērot brīvības izpratni to vidū, kas bijuši izsūtījumā, un dzirdēt, kā viņi brīvību vērtē šodien. Arī man pašam savā laikā brīnumainā kārtā izveidojās savs brīvības vērtējums caur kādu cilvēku, kas man, vēl bērnam esot, atļāvās daudz ko stāstīt, rādīt. No viņa dzirdēju daudz. Reiz viņš man parādīja grāmatu „Baigais gads”. Tā atstāja lielu iespaidu, un manī modās iekšēja pārliecība, kas radīja nicinājumu pret komunistisko režīmu. Kad sākās Atmoda, es nešauboties piedalījos tās aktivitātēs.

Valsts atjaunošanas process nebija vienkāršs. Nebija tā, ka 4. maijā mēs pamodāmies un sākām dzīvot citā, jaunā pasaulē. Līdz 1991. gada augusta pučam Maskavā pastāvēja 2 struktūras daudzās valsts instancēs, piemēram, bija LPSR Prokuratūra un Latvijas Republikas Prokuratūra. Bija sarežģīts laiks. Mums pat savas armijas nebija. Tas jaunais process attīstījās pamazām, un, protams, 1991. gadā bija lūzums, bet atpakaļceļa nebija. Bija tādi spēki kā A. Rubiks ar komunistiem, kas provocēja janvāra notikumus. Vislielākā pateicība Borisam Jeļcinam no Maskavas puses, kas apspieda puču Krievijā, līdz ar to varēja notikt tālāka virzība. Tā bija sakritība. Ļoti jāpateicams lauku ļaudīm par rīcību Barikāžu laikā, visiem tiem zemniekiem, kas sabrauca aizstāvēt Rīgu. Atzinīgi tad nostrādāja toreizējā Lauksaimniecības ministra Daiņa Čēģera iniciatīva, bet, skatoties šodienā, diemžēl jāatzīst, ka pateicība no valdības puses ir skarba, nīdējot laukā lauksaimniekus, un, ja vēl skar jautājumu par pašlaik virzāmo novadu reģionālo reformu, – tas ir ļoti nepārdomāti no valdības puses.

A.P.: Vai par šajos 30 gados paveikto, notikušo ir dzirdamas kādas pozitīvas atsauksmes?

S.R.: Daudzi jautā šādus jautājumus. Jā, par ko šodien priecāties? Pamatā jau cilvēkiem ir iegājies meklēt to, par ko nepriecāties, pakritizēt, bet īstenībā, ja paskatās, mēs taču esam pavisam cita zeme, mēs esam starp tām izredzētajām nepilnām 200 valstīm, kurām ir sava zeme! Varam redzēt, kāda tā bija pirms 30 gadiem un tagad – Latvija ir tik krāšņa, gleznaina! Paskatieties, kādas ir mazpilsētas, pagasti – sakopti, laukos rosība, uzņēmēji darbojas, tiek celtas rūpnīcas, attīstās būvniecība, viss notiek!

P.S. 1990. gada 4. maijā LPSR Augstākās Padomes sēdes debatēs, isi pirms Deklarācijas „Par neatkarīgas Latvijas atjaunošanu” pieņemšanas, žurnālists, profesors, politiķis Mavriks Vulfsons savā uzrunā teicis: „Latvija ir gaidījusi šo Deklarāciju jau piecdesmit gadus, Latvija ir nepacietīga, tādēļ neuzskatiet to par avantūru, bet uzskatiet par pienākuma izpildi pret tautu, kura sarežģītos un dramatiskos apstākļos pacietīgi ir gaidījusi savas mazās dzimtenes atjaunošanu par neatkarīgu valsti... Latvieši negrib, lai viņu likteni izlemtu Maskavas upes krastā, Kremli, kur tika parakstīts Ribentropa-Molotova līgums un attiecīgais protokols, viņi vēlas, lai viņu likteni izlemtu Latvijā, izlemtu Rīgā, izlemtu Daugavas krastā, Gaujas, Lielupes un Ventas krastā. Izlemtu visa Latvijas tauta.”

Ar Ilūkstes novada pašvaldības domes priekšsēdētāju
Stefanu Rāznu sarunājās
Ilūkstes novada pašvaldības
sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Pilka

Paldies Līvijai Tamanei, Ilūkstes novada Centrālās bibliotēkas vadītājai Inārai Valpēterei un Bebreņes bibliotēkas vadītājai Emmai Malahovskai par sagādātajām fotogrāfijām, kuras šajā rakstā visas nebija iespēja ietilpināt, bet tiks izmantotas turpmāk, rakstos par ilūkstiešiem un Latvijas Tautas fronti.

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībaiNotiek ceļa pārbūves darbi
"Mazbleivi - Ilze"Pārbūvētais ceļa posms
"Zariņi (lielceļš) - Dimanti - Pūpoli - Viesīte"Pārbūvētais ceļa posms
"Dzintari - Talcinieki - Krastiņi"

PROJEKTS "ILŪKSTES NOVADA CEĻU INFRASTRUKTŪRAS KVALITĀTES UZLABOŠANA" TUVOJAS NOSLĒGUMAM

Ilūkstes novada pašvaldība īsteno projektu Nr. 17-03-A00702-000101 "Ilūkstes novada ceļu infrastruktūras kvalitātes uzlabošana", kas tika iesniegts Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) Latvijas Lauku attīstības programmas 2014.-2020.gadam pasākuma "Pamatpakalpojumi un ciematu atjaunošana lauku apvidos" ietvaros. Projekta ietvaros tiek veikta vairāku pašvaldības ceļu posmu pārbūve.

Projekta mērķis ir veicināt apdzīvotības saglabāšanos un pašvaldības ceļu infrastruktūras attīstību Ilūkstes novadā, prioritāri nodrošinot piekļuvi ar lauksaimniecisko ražošanu un uzņēmējdarbību saistītām darbībām. Ceļu pārbūves rezultātā tiks uzlabota satiksmes drošība un satiksmes dalībnieku pārvietošanās komforta līmenis, kas ir būtisks apstākļi iedzīvotāju vēlmei dzīvot un strādāt (tai skaitā attīstīt uzņēmējdarbību) konkrētajā teritorijā.

Projekts tiek īstenots vairākās kārtās.

Pirmās kārtas ceļa posmi, kuros būvdarbi tika veikti līdz 2018. gada nogalei, ir pašvaldības ceļa posmi

54-13 "Zariņi (lielceļš) - Dimanti - Pūpoli - Viesīte" 1,42 km garumā un 80-1 "Dzintari - Talcinieki - Krastiņi" 2,75 km garumā.

Projekta attiecināmās izmaksas šo divu ceļu pārbūvei sastāda 289 665,14

EUR, no kuriem 90% sedz ELFLA, 10% līdzfinansējumu nodrošina Ilūkstes novada pašvaldība.

Otrās kārtas ceļa posmi, kuros būvdarbi tika veikti līdz 2019. gada nogalei, ir pašvaldības ceļa posmi

54-2 "Glaudāni - Šauriņi" 2,08 km garumā,

80-14 „Doļņaja-Arāji” 0,9 km garumā un

80-6 "Zvaigznes-Stari" 1,95 km garumā.

Projekta attiecināmās izmaksas šo 3 ceļu pārbūvei sastāda 347 004,70 EUR, no kuriem 90% sedz ELFLA, 10% līdzfinansējumu nodrošina Ilūkstes novada pašvaldība.

Trešās kārtas ceļa posmi, kuros būvdarbi tiek veikti līdz 2020. gada nogalei, ir pašvaldības ceļa posmi

56-4 "Vitkuški - Subate" 2,69 km garumā,

35-22 „Gulbene - Lazdas" 1,36 km garumā un

44-9 "Mazbleivi - Ilze" 5,05 km garumā.

Projekta attiecināmās izmaksas šo trīs ceļu pārbūvei sastāda 1 194 209,03 EUR, no kuriem 90% sedz ELFLA, 10% līdzfinansējumu nodrošina Ilūkstes novada pašvaldība.

Projekts noslēgsies 2020.gada nogalē.

Vairāk informācijas par Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai pieejams Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/agriculture/rural-development-2014-2020/index_lv.htm

Stratēģiskās plānošanas nodaļas vadītāja
Dace Stalidzāne

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

ILŪKSTES NOVADA PAŠVALDĪBA ĪSTENOS PROJEKTU "KOPĀ DARĪŠANAS VIETA"

Ilūkstes novada pašvaldība īsteno projektu Nr.19-03-AL28-A019.2201-000008 "Kopā darīšanas vieta", kas apstiprināts ES Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) Latvijas Lauku attīstības programmas 2014.-2020. gadam apakšpasākuma 19.2. „Darbības īstenošana saskaņā ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju” ietvaros.

Projekta mērķis ir atbalstīt Ilūkstes novada NVO darbību un izveidot "Kopā darīšanas vietu", kas sevī ietvers trīs vietējai kopienai nozīmīgus apstākļus - tiks veicināts vietas potenciāls un pievilcība, palielināsies sabiedrības iesaistīšanās savu vajadzību risināšanā un tiks radīta iespēja izglīties, kopīgi atpūsties un strādāt vienotu mērķu sasniegšanā. Projekta mērķauditorija ir

dažādu jomu Ilūkstes novada nevalstiskās organizācijas un novada iedzīvotāji.

Projekta rezultātā Ilūkstē, Brīvības ielā 3 tiks izveidota vieta, kur satikties dažādu jomu NVO dalībniekiem ar noteiktu darba pieredzi, kur veidot jaunus kontaktus, rasties jaunām idejām un sadarbības projektiem. "Kopā darīšanas vieta" vienuviet apvienos novada iedzīvotājus, viņu idejas, enerģiju un darbus ar mērķi sniegt ieguldījumu novada attīstībā. Projekta ietvaros plānotās aktivitātes ir vērstas uz sabiedriskā labuma gūšanu, jo projekta rezultātā tiks veicināta iedzīvotāju integrēšana vietējās kopienas dzīvē. Ēkā Brīvības ielā 3 tiks veikta logu, grīdas, griestu, durvju nomaiņa, ierīkota centrālā autonomā apkure un veikta sanitārā mezgla izbūve.

Projekta kopējās izmaksas sastāda 50 000,00 EUR, no kuriem 90% sedz ELFLA, 10% līdzfinansējumu nodrošinās Ilūkstes novada pašvaldība. Projektu plānots īstenot līdz 2020.gada nogalei.

Stratēģiskās plānošanas nodaļa

ILŪKSTES NOVADA ATTĪSTĪBAS PROGRAMMAS 2020.-2026. GADAM PUBLISKĀ APSPRIEŠANA NOTIKS LĪDZ 15.JŪNIJAM

Attīstības programma ir vidēja termiņa teritorijas attīstības plānošanas dokuments, kurā noteiktas vidēja termiņa prioritātes un pasākumu kopums vietējās pašvaldības Attīstības stratēģijā izvirzīto ilgtermiņa stratēģisko uzstādījumu īstenošanai.

Saskaņā ar Ilūkstes novada domes lēmumiem Nr.10 (31.01.2019.) un Nr.75 (31.03.2020.) un ņemot vērā valstī izsludinātās Ārkārtas situācijas laikā noteiktos ierobežojumus un to izmaiņas, publiskā apspriešanas termiņš noteikts **no 2020. gada 18. maija līdz 15. jūnijam.**

Publiskās apspriešanas laikā ar dokumentiem var iepazīties elektroniski:

- Ilūkstes novada pašvaldības tīmekļa vietnē www.ilukste.lv
- Valsts vienotā ģeotelpiskās informācijas portālā sadaļā *Teritorijas attīstības plānošana* vai spiežot uz saites - https://geolattija.lv/geo/tapis#document_13959;

Publiskās apspriešanas laikā Ilūkstes novada pašvaldība sadarbībā ar dokumenta izstrādātāju SIA "Reģionālie projekti" pārstāvjiem **plāno organizēt tiešsaistes videosanāksmi**, piedaloties ne vairāk kā 25 cilvēkiem klātienē ar iepriekšēju pieteikšanos un ievērojot noteiktās drošības prasības, nodrošinot iespēju uzdot jautājumus un saņemt atbildes. Par videosanāksmes norises laiku tiks ziņots www.ilukste.lv. Rakstiskus **ierosiņājumus un priekšlikumus** par Ilūkstes novada Attīstības programmas 2020.-2026. gadam projekta redakciju iespējams **iesniegt līdz 2020. gada 15. jūnijam, rakstot: dome@ilukste.lv**

Aicinām sekot līdzi paziņojumiem Ilūkstes novada pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv, pagastu pārvaldēs, bibliotēkās.

Attīstības plānošanas speciāliste
Zanda Lisovska,
65447866, zanda.lisovska@ilukste.lv

PROJEKTI SAM 9.2.4.2. PASĀKUMA IETVAROS TURPINĀSIES VISĀ LATVIJĀ!

18.04.2020. stājušies spēkā grozījumi MK noteikumos Nr.310 (spēkā no 18.04.2020.), kas reglamentē Specifiskā atbalsta mērķa "Uzlabot pieejamību veselības veicināšanas un slimību profilakses pakalpojumiem, jo īpaši nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautajiem iedzīvotājiem" pasākumu 9.2.4.2. projektu, to skaitā - "Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei Ilūkstes novadā" (Nr. 9.2.4.2/16/I/058), īstenošanu.

Ilūkstes novada iedzīvotāji pēdējo trīs gadu laikā pievērsuši uzmanību un aktīvi līdzdarbojušies slimību profilakses un veselības veicināšanas pasākumos, kas tika organizēti ESF projekta "Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei Ilūkstes novadā" ietvaros 2017.-2019.gada periodā. Tika novērtēti tādi pasākumi kā Peldēšanas nodarbības, Sporta spēles senioriem, Radošās darbnīcas (3-dienu un 2-dienu), kā arī speciālistu vadītas lekcijas par reproduktīvās veselības, sirds veselības, garīgās veselības tēmām un jautājumiem.

Saskaņā ar grozījumiem MK noteikumos Nr.310 (spēkā no 18.04.2020.), tiek apstiprinātas izmaiņas projektu turpmākajā īstenošanas procesā (regulējumā), paredzot esošo projektu pagarinājumu par 36 mēnešiem. Lai sasniegtu projekta mērķi, kā arī pilnveidotu pasākumu plānu un atvieglotu administratīvo slogu turpmākajos 3 gados, šobrīd tiek izvērtēti 2017.-2019. gadā īstenotie pasākumi. Pasākumu plāns un grafiks tiks papildināts ar

jaunām aktivitātēm, ņemot vērā projekta īstenošanas pieredzi un labās prakses piemērus Latvijas pašvaldībās.

Ņemot vērā grozījumus MK noteikumos Nr.310, turpmāk netiks veikta dalībnieku anketēšana pasākumos, kuru ilgums ir līdz 8 stundām (šis noteikums neattiecas uz garākiem pasākumiem). Projekta ietvaros pasākumi organizējami visiem Latvijas iedzīvotājiem, paredzot to atbilstību kādai no sociālajām grupām (grūtnieces un to ģimenes, vidusskolēni, cilvēki darb-spējīgā vecumā, u.c.) vai īpaši atbalstāmajai mērķa grupām (iedzīvotāji, kuri dzīvo ārpus pilsētām ar blīvumu zem 50 cilv./m², personas ar invaliditāti, bērni, bezdarbnieki, u.c.).

ESF projekta "Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei Ilūkstes novadā" ietvaros 2020.gada sākumā atsākās "Peldēšanas nodarbības", kuru turpināšanu pārtrauca Ārkārtējā situācijas Latvijā izsludināšana COVID-19 izplatības ierobežošanai (MK rīkojums Nr.103. 12.03.2020.). Ņemot vērā Ārkārtējās situācijas pagarināšanu Latvijā līdz 09.06.2020. (12.05.2020. grozījumi MK rīkojumā Nr.103), Peldēšanas nodarbību kuponu izmantošanas termiņš tiks pagarināts! **Vēršam uzmanību, peldēšanas nodarbību norise tiks atsākta saskaņā ar Ilūkstes novada Sporta skolas direktora rīkojumu.** Lūdzam sekot līdzi paziņojumiem Ilūkstes novada mājaslapā vai Ilūkstes novada Sporta skolas Sporta centra administrācijā.

**Stratēģiskās plānošanas nodaļas attīstības
plānošanas speciāliste**
Zanda Lisovska

Vasilina Petrova: 3. maijā, Dvietes parka dīķis.

Lorija Kaminska: 27. aprīlī, Bebreņu centrā, pie mājas "Zemdegas" - ezis, kas miļi, bet tomēr pukstīgi sarunājās ar manu mazdēlu.

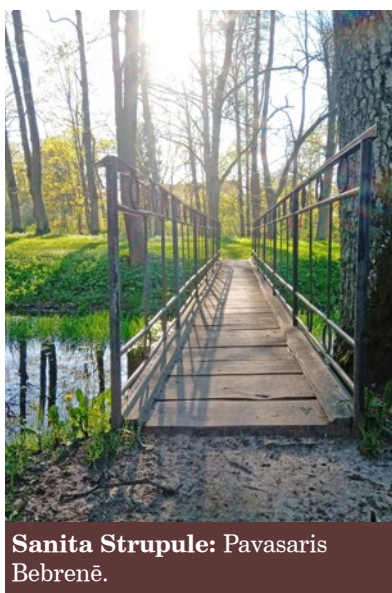
Maija Žigajeva: Mūsu skaistā Lašu baznīca Eglainē.

Simona Ostrovska: 21. aprīlī, Bebrene - visskaistāk ir Sēlijā!

Sanita Strupule: Pavasaris Bebreņē.

Sanita Strupule: Pavasaris Bebreņē.

Vasilina Petrova: 9. maijā. Dvietes parkā.

Izdevums "Ilūkstes Novada Vēstis" saka lielu paldies iesūtīto fotogrāfiju autorēm, un aicina novada iedzīvotājus arī turpmāk sūtīt savus fotostāstus uz e-pastu: aija.pilka@ilukste.lv.

Iepriecināsim, iedvesmosim viens otru, un būsim lepnī par savu skaisto Ilūkstes novadu!

Svetlana Iftodija: 19. aprīlī, Eglaines pagastā, netālu no viensētas "Lilijas". Ar bērniem devāmies vakarpusē uz mežu pastaigā. Aplūkojām kādas pārmaiņas notiek dabā... mūs pārsteidza neparasts skats, uznāca krusas mākonis, un pāris minūšu laikā diena satikās ar nakti.

Simona Ostrovska: 23. martā, Bebreņē, Dvietes palienē - pavasara lielākais gaidītājs!

SALDĒJUMA PARADĪZE DVIETES PALIENĒ!

Tuvojas gada siltais periods, kad ik katrs mēs nevaram iztikt bez kāda vēsa našķa. Un pirmais, kas nāk prātā – saldējums. Šī būs garda saruna, kurā piedalīsies divas brīnišķīgas saldējuma radītājas un pārdevējas, pats saldējums, kafija un pašceptas vafeles. Arī jums cienasts no manas jaukās viesošanās Dvietē! Lūdzu!

Esmu nonākusi zemnieku saimniecībā "Bundzenieki". Mani sagaida Dace Stapkeviča ar meitu Elinu Petrinčiku. Kā izrādās, šeit ir apvienojušās divas saimniecības - "Bundzenieki", kur saimnieko Dace ar vīru Lauri, un "Ozolāji", kurā saimnieko dēls Atis ar savu ģimeni. Meita Eļina ar ģimeni, COVID 19 ierobežoju laikā, atbraukuši uz Dvieti, palīdz mammai ar *saldējuma tirdzniecību*, viņas pārziņā mārketinga un reklāmas jautājumi, kurus var risināt *attālinātā režīmā*. Pēc profesijas viņa ir tūrisma speciāliste, mācījusies tūrisma uzņēmējdarbību augstskolā "Turība", bet vēlas mainīt virzienu, un pašlaik studē Rīgā par uztura speciālisti.

Saruna norit "Bundzenieku" Saldējuma namiņā, tieku cienāta ar saimniecībā tapušo smiltsērksķu un cigoriņu saldējumu, ko papildina kafija un pašceptas vafeles.

Ceļš līdz saldējuma ražošanai ir vijies 27 gadu garumā. 1992. gadā Dace ar vīru Lauri no Dvietes centra pārcēlās uz "Bundzeniekiem", kur dzīvoja vīra vectēvs Vincents Stapkevičs. 20. gs. 90.-desmito gadu sākumā sāka iedalīt zemi. Viņi nodibināja saimniecību un pamazām sāka saimniekot. Paraleli darbam saimniecībā, remontēja arī dzīvojamo māju. Dace pēc izglītības ir agronome dārzkope. Viņa atceras: "Tajā laikā kolhozs "Mičurins" nodarbojās ar sēklu audzēšanu. Kad atnācu uz kolhozu, kļuvu par sēklu brigadieru. Tā kā sāka dalīt zemes, sēklu audzēšanas nozari vairāk atdeva zemniekiem. Tas bija rentablāk, jo kolhozā sāka pietrūkt darbaspēka. Audzējām sarkano bietiņu, redīsu, gurķu sēklas, kā arī puķu sēklas. Visu pārdevām valstij. Nodarbojāmies arī ar dārzenkopību, audzējām burkānus, galda bietes, kartupeļus, kā arī bijām iegādājušies 4 govīs, vēlāk 8, un gadu gaitā tās sasniedza jau ap 20. Mums kā mantojums tika piešķirti 20 ha aramzemes un 13 ha meža."

Saimniecība un tās piederošās zemes atrodas Dvietes palienē, un 17 ha ir bioloģiski vērtīgie, aizsargājami zālāji. Šīs platības no 2000. gada aizliedza izmantot lauksaimniecības vajadzībām. Ļāva turēt 1 govī uz 1 ha, līdz ar to saimniecībai nav iespēja palielināt govju skaitu. Saimniecībā tiek audzēti arī graudaugi.

"Kad uzsākām darboties, nebija nekādas tehnikas, bija tikai 1 zirgs, kas gaidīja kumeliņu"- stāsta Dace. Lielu palīdzību sniedza Daces tēvs, kuram bija tehnika. "Kad sākās Eiropas projektu iespējas, sākām rakstīt projektus finansējuma iegūšanai. 2006./2007. gados ar Eiropas Savienības fondu atbalstu, sākām pamazām iepirkt tehniku. Darījām to uzmanīgi, lai neiedzīvotos lielos kredītos. Ņēmām finansējumu tik, cik varējām pavilkt. Pirmo nopirkām plaujmašīnu, tad presi, tinēju, traktoru. Rakstījām projektus arī par naturālo saimniecību, no nelielajiem projektiem bija iespēja remontēt kūti. Tā kā vīrs ir namdaris, saimniecībā viņš pats savām rokām paveica daudzus būvniecības darbus. Pārdzīvojām 2 krīzes. Krīžu laikā piens un piena produkti kļuva par labu iztikas avotu. Pārdevām pienu, taisījām krējumu, biezpienu, sieru, braucām divas reizes nedēļā uz Daugavpils tirgu. Izejas citas nebija. Bērni bija jāskolo, paplašinājāmies, un šī nodarbošanās kļuva par prioritāti saimniecībā. "Tā kā saimniecībai apkārt ir īpašas, aizsargājamas vietas, kas ierobežoja "Bundzenieku" saimniecisko darbību, Dacei un Laurim nācās domāt par jauniem attīstības plāniem. Pēc krīzēm braukšana uz tirgiem tika pārtraukta. Varēja dzīvot tikai uz piena un dārzenu rēķina. Vairākus gadus atpakaļ, Dacei radās doma par saldējuma ražošanu, jo ne Sēlijā, ne Latgalē neviens nebija pievērsies saldējuma ražošanai. Atkal bija jāķeras klāt jaunam projektam rakstīšanai, saskaņošanai, finansējuma gaidīšanai. Tas aizņēma divus gadus. Daces mērķtiecība un pacietība vainagojās ar pozitīvu rezultātu – tika iegādāts vajadzīgais tehniskais aprīkojums, un pagājušā gada pavasarī uzsāka *lauku saldējuma* ražošanu. Tika uzbūvēts Saldējuma namiņš, ko atvēra "Bundzenieku" apmeklētājiem. Pirmie uzražotie bija plombīra un šokolādes saldējumi. Saimniecībā tiek turētas 26 vistas, to olu dzeltenumi tiek izmantoti tieši plombīra saldējuma pagatavošanai. Iecienītākās šķirnes ir smiltsērksķu un šokolādes, pavasarī īpašs ir piparmētru saldējums, dārzā tiek ievāktas svaigas jaunās, smaržīgās, vieglās piparmētru lapīņas, kuras izmanto saldējuma pagatavošanai. Vasarā top zemeņu, upeņu vēsais kārumš. "Bundzenieku" lauku saldējums dzīvo līdzīgi gadalaikiem, pagatavots ar mīlestību un dabas velēm no saimniecībā audzētām ogām un citiem dārza labumiem. Ziemassvēt-

Stapkeviču ģimene Dvietē, "Bundzeniekos": Dace, Lauris, Alīna (Ata sieva), ar dēliņu Rimantu rokās un Atis.

kos tika izmēģināts arī piparkūku saldējums, kurā tika ieberzta pašceptas piparkūkas. Ir eksperimentēts ar rudens vēltēm kā ķirbjiem, un pagatavots saldējums, ar jūtami specifisku garšu. Arī kaņepju sēklas ir bijušas saldējuma sastāvdaļās. "Bundzenieki" gatavo 10 šķirnes saldējumus. Dace piebilst: "Labākais saldējums top tad, kad govīs dodas ganos."

Uz šo brīdi saimniecība veiksmīgi pastāv un darbojas uz saldējuma *pamata*. "Ja tuvākajā nākotnē COVID 19 kādā ziņā iespaidos saimniecības darbību, tā ir gatava atgriezties arī pie piena pārdošanas" – Dace ir optimistiska.

Cilvēki, kas apmeklēja saimniecību, var nogaršot lauku saldējumu, pastaigāties, apskatīt skaisto dabu, pieaugušie var nobaudīt kafiju, dažādas pašceptas vafeles, kā arī bērni paši var piedalīties un uzcept savu gardo vafeli. "Bundzenieki" labprāt uzņem ģimenes vai draugus līdz 10 cilvēkiem, iepriekš piesakoties. Lauku saldējums tiek arī piedāvāts dažādos pasākumos kā pilsētas svētki, gadatirgi, dažādi kultūras pasākumi.

Jautājot Dacei par sapņiem, iecerēm, plāniem, viņa atbild: "Liela vajadzība būtu iegādāties lielāku *saldējuma gatavošanas mašīnu*, kā arī izveidot vienu no saimniecības mājām telpu, kurā varētu uzturēties, darboties arī ziemas periodā, veidojot meistarklases par dažādām tēmām."

Paldies Dacei un Eļinai par jauko tikšanos un interesantu sarunu! Lai veicas piepildīt ieceres!

Z/S "Bundzenieki" ciemojās, gardu lauku saldējumu nobaudīja,
un iesaka arī jums,
Ilūkstes novada pašvaldības
sabiedrisko attiecību speciāliste **Aija Piļka**

Dace Stapkeviča un Eļina Petrinčika.

“Ilūkstes Novada Vēstis” turpina atklāt pilsētas sejas vaibstus caur gadsimtiem, stāstot par kādu nozīmīgu vietu pilsētā, notikumiem un cilvēkiem.

Stāstījums tiek veltīts **Ilūkstes pilsētai**. Tās sejas vaibstu pārtrauca dziļa, raupja rēta - karu un pašu cilvēku vājprāta cirsta. Un par šo Ilūkstes pilsētas neglīto vaibstu ir īpašs stāsts.

3. daļa

ILŪKSTES KATOĻU BAZNĪCA UN KLOSTERIS

Aprakstot katoļu baznīcas pastāvēšanu vēsturiskā kontekstā, jāpiebilst, ka jezuītu darbību Kurzemes hercogistē lielā mērā traucēja ne tikai ārējo ienaidnieku militārās akcijas, bet arī vietējo luterticīgo muižnieku izteikti nelabvēlīgā attieksme. Jezuītu annāles vēsta par incidentiem Kurzemes hercogistē, piemēram, Jelgavā un Bauskā. Raksturojot valdošo klimatu, jāatzīst, ka, no vienas puses, ordeņa darbībai netrūka gan ietekmīgu labvēļu un aizstāvju, gan nesamierināmu ienaidnieku.²²

Cilvēcisko attiecību radītās problēmas savā ziņā vienlaicīgi saistījās ar dabas stihiju izraisītajām likstām. 1748. gada 30. septembrī ugunsgrēkā gāja bojā Ilūkstes koka baznīca ar koka klosteru ēku. No baznīcas izdevās iznest liturģiskos priekšmetus. Tika saglabātas arī pārvelvētās mūra kapesnes zem baznīcas, kuras lietoja turpmāk vēl divdesmit gadus. Ap šo vietu rīkoja procesijas, tādēļ virs zemes tā vieta tika iezīmēta, 1751. gada 25. septembrī uzliekot lielu krustu. Provizoriska kapela tika izveidota teātra ēkā, kas, iespējams, bija pavisam vienkārša celtnē. Bet pēc gada sāka domāt par jaunas koka baznīcas celtniecību. 1749. gada novembrī tika sākti kokmateriālu sagādes darbi, un jau 1750. gada 1. februārī tika iesvētīta neliela pagaidu baznīciņa, kas gan neatradās gluži nodegušās baznīcas vietā. Par to, ka baznīca uzskatīta par pagaidu celtni, liecina fakts, ka jau 18. februārī no Viļņas ieradās baznīcas sākotnējā projekta autors Viļņas jezuīts Tomass Žebrausks (*Tomas Žebrauskas, Żebrowski*), lai uzmērītu laukumu nākamās baznīcas celtniecībai. 1749. gada pavasarī sāka rakt pamatus zem baznīcas austrumu spārna.

No 1752. gada tika gatavoti ķieģeļi un citi nepieciešamie materiāli jaunās baznīcas celtniecībai. 1753. gada 26. aprīlī no Viļņas atkal ieradās Tomass Žebrausks un ierādāja baznīcas pamatu rakšanas vietu. Jaunā baznīca nestājās gluži nodegušās vietā, bet bija iecerēta vairāk uz bijušās kapsētas pusi. Tāpēc pirms pamatu rakšanas tika izraktas mirušo mirstīgās atliekas. Baznīcas pamatu rakšana sākās 1754. gada 25. aprīlī, bet 2. jūnijā klosteru superiors Ignacijs Izdebskis (*Ignatius Izdebski*) iesvētīja baznīcas pamatus, ieliekot tajos bīskapa Antonija Ostrovska (*Antonio Ostrowski*) atsūtītās svētās Ursulas relikvijas. **Baznīcas galvenais finansētājs bija Josafats Zībergs (*Josaphat Zyberg*) un viņa sieva Magdalēna (*Magdalena de Budberg-Zyberg*); kuri no savu muižu ienākumiem sagādāja vajadzīgos materiālus un līdzekļus amatnieku algošanai.**

Balstoties uz arhīvu avotiem, jaunā dievnama celtniecības gaitu iespēju robežās rekonstruējis Ježijs Pašenda. Taču būvdarbus nebija iespējams sākt bez arhitekta. Tādēļ būvdarbu vadītājs Juzefs Lamšefts (*Józef Lamshefft*) devās uz Viļņu, lai konsultētos ar Žebrausku un atvestu viņu uz būvdarbu norises vietu. Taču Žebrausks, kas Viļņas akadēmijā pasniedza visas eksaktās zinātnes, un tajā laikā bija aizņemts ar lekcijām un eksāmeniem, nevarēja turp doties, tāpēc sūtīja savu vietnieku Antoniju Skoruļski (*Antonio Skorulski*), kas tolaik akadēmijā bija filozofijas profesors.

Darbi uz priekšu virzījās visai ātri, un jau nākamā gadā tika pārvelvēti

griesti virs kolonnām. Zem baznīcas izveidoja masu kapu kriptas. Dažādu apstākļu dēļ, daudzu gadu garumā, dievnama celtniecībā ik pa brīdīm iestājās ilgstošs pārtraukums, risinājās darbi pie baznīcas sakristejas daļas būves. Šajā laikā dzīvi Ilūkstes apkaimē lielā mērā traucēja krievu kareaspēks, kam pa pēdām nāca bads un sērga, kas savukārt radīja darba roku trūkumu. Pārlietu bargā 1759–1758. gada ziema padarīja neiespējamus materiālu sagādes darbus. Turklāt 1758. gada 18. martā Viļņā nomira Tomass Žebrausks, un līdz ar to vairs nebija pasākuma galvenā pārrauga. Pēc arhitekta nāves celtniecības pārraudzības darbi nonāca citās rokās, līdz ar to ēkas izskatā tika radītas ievērojamas izmaiņas.

Pēc pārtraukuma tika sagādāti nepieciešamie materiāli, un varēja uzsākt celtniecības darbus. Tomēr jau augustā sāka trūkt materiālu. Tika pabeigta tikai divstāvu sakristeja – pārvelvēta un pārsegta ar jumtu.

1760. gada 22. septembrī jaunā baznīca tika iesvētīta un tajā svinēja pirmo dievkalpojumu. Kā raksta mācītājs J. Silēvičs: “Baznīca bija celta romiešu krusta veidā ar trijiem jomiem renesanses stilā, kas mazliet pārgāja baroka stilā, sevišķi bagāti bija izgreznotas baznīcas iekšējās sienas ar ģipša greznojumiem barokā.”

1761. gada 10. oktobrī Ilūkstes rezidenci ordeņa ģenerāļa Laurentija Riči (*Laurentio Ricci*) laikā paaugstināja par kolēģiju. Tajā ieradās pirmais rektors Juzefs Povilevičs (*Józef Powilewicz*), kas kā fundatoru dēlu audzēt inātājs, baudīja viņu īpašu labvēlību. Jaunais priekšstāvis cauru ziemu gādāja ķieģeļus un citus būvmateriālus, tajā skaitā koku un dzelzi.

1762. gada pavasarī būvdarbi tika atsākti un turpinājās līdz pat 1769. gadam.

Varenā divtorņu bazilika, kas plānā lidzinājās izstieptam četrstūrim, bija trisjomu celtnē, ko krustoja masīvs transepts. Ēka bijusi 100 oļekti (47,4 m) gara, 48 (22,75 m) plata un 64 (30,33 m) augsta, bet divi majestātiskie torņi sniegušies 120 oļekšu (56,88 m) augstumā. Baznīcas torņos atradās Zībergu dzimtas dāvatīe zvani. Pēc vizitāciju ziņām, dievnamu rotāja septiņi altāri. Galvenajā altārī bija mākslinieka Franciska Smugleviča (*Pranciškus Smuglevičius, Franciszek Smuglewicz*) darināta glezna “Apustuļu iesvētīšana”. Savdabīgi, ka arī baznīcas konfesionāli bijuši apgleznoti. Diemžēl, par baznīcas iekārtu informāciju sniedz vairs tikai rakstiskie avoti. Līdz mūsu dienām saglabājušies attēli dod iespēju gūt kaut attālu priekšstatu par ēkas kopējā risinājuma un dekora mākslinieciskajām kvalitātēm.

Vienlaikus ar baznīcu, tika pabeigta lepnā kolēģijas ēka (klosteris), ko ar baznīcu vienojis garš, segts tunelis. Tā bija divstāvu mūra celtnē ar plašiem gaitenīem, lieliem, gaišiem logiem, skaistiem skatiem uz Ilūkstes upi un pilsētu. Pirmajā stāvā bija klosteru virtuve, plaša ēdamistaba ar sienā iemūrētu kanceli, no kuras viens no mūkiem pusdienu un vakariņu laikā lasīja garīga satura grāmatas. Tālāk bija bibliotēkas telpas un dzīvokļi baznīcas un klosteru apkalpotājiem. Otrās stāvs bija rezervēts vienīgi mūku cellēm. Uz klosteru ārējās sienas kāds mākslinieks bija attēlojis bijušo klosteru priekšnieku J.Šantiru, kas ar rožu kroni un putnu būrīti rokās, noskatās uz ugunsgrēku.

Par Ilūkstes jezuītu pastorizācijas darbu liecina konvertītu, dievgaldnieku, kristīto, salaulāto un apbedīto skaitļi, kas ir sīki atzīmēti rezidences anālēs par katru gadu. Pat kara un mēra gados šie skaitļi daudz nemazinās. Pie jezuītiem pēc garīgiem pakalpojumiem ir braukuši ticīgie pat no 60 un 70 jūdžu tāliem novadiem.

Jēzus biedrības laikmeta beigu sākumu Kurzemes hercogistē iezīmēja 1759. gads, kad liela daļa Kurzemes muižnieku pieprasīja Augusta III dēlam Kārlim (kas gatavojās ieņemt hercoga troni) jezuītu izraidīšanu. 1759. gada 5. novembrī Kārlim nācās parakstīt deklarāciju, ka viņš nepieļaus jezuītu skaita un īpašuma pavairošanu Kurzemē. Tobrīd, pēc vēsturnieka Kleijntjensa ziņām, Jēzus biedrības misionārus aizstāvēja poļu senators Konstantīns Ludvigs Plāters (*Constantin Ludwig Plater*), kurš kā muižu īpašnieks Kurzemē arī piedalījās landtāgā. Rezultātā jezuītiem tikai aizliedza dibināt Kurzemē jaunas misijas un palielināt darbinieku skaitu Jelgavā, tomēr jezuīti varēja palikt Kurzemē un turpināt darboties tālāk. Šajā gadā abās rezidencēs bija pavisam 16 pāteri, trīs maģistri un četri brāļi. Hercogs Kārlis tomēr bijis noskaņots par labu jezuītiem, jo pēc muižnieku sapulcē pieņemto dekrētu parakstīšanas, viņš esot devies uz katoļu draudzes baznīcu un piedalījies pateicības dievkalpojumā par sapulces laimīgo

noslēgumu, par hercoga soli - katoļi bija saniknoti.

Daudz rūpju jezuītiem sagādāja Polijas seimā 1768. gadā pieņemtais tā sauktais "Actus separatus", kas garantēja visām konfesijām vienādas tiesības un noteica, ka turpmāk reliģiskie ordeņi nedrīkst iegūt savā īpašumā jaunas muižas un saimniecības. Vēl vairāk - likums paredzēja, ka jau agrāk iegūtie īpašumi jāatdod to agrākiem īpašniekiem. Uz šī likuma izdošanu

Polijas seimu spieda tukšā valsts kase un apstākļi, ka ordeņi nemaksāja nekādus nodokļus. Akta 4. paragrāfs skāra arī Kurzemi un Zemgali, un lielā mērā ierobežoja katoļu privilēģijas, jo tajā runāts par luterāņiem atņemto īpašumu atdošanu. Pamatojoties uz šo dokumentu, luterāņi vēlējās pārņemt arī Ilūkstes jaunuzcelto baznīcu. Tas tomēr neizdevās, jo tika izveidots speciāls likuma papildinājums, kas noteica šīs baznīcas izņēmuma raksturu.

Jezuītu darbībai Kurzemē formāli pienāca gals 1773. gadā, kad visās Kurzemes jezuītu rezidencēs – Jelgavā, Skaistkalnē un Ilūkstē – tika nolasīta Pāvesta Klementa XIV (*Clement XIV*) bulļa un ordenis kā savu vēsturisko uzdevumu izpildījis, tika slēgts. Ordeņa locekļiem tika atņemti visi īpašumi. Tomēr, līdz 1787. gadam eksjezuīti apkalpoja Ilūkstes draudzi un skolas. Viņu vietā ieradās misionāru ordeņa mūki. 1835. gadā arī viņus Krievijas valdība izraidīja no Ilūkstes. Skolu pārcēla uz Daugavpili un pārvērtā par krievu ģimnāziju. Baznīca un draudze 1842. gadā nonāca laicīgo garīdznieku rokās.

Pirmā pasaules kara laikā dižā baznīca bija lemta bojāejai. Mācītājs J. Selēvičs raksta: "Tūlīt pēc Ilūkstes ieņemšanas, vācieši augstajos baznīcas torņos ierīkoja savu novērošanas punktu, no kuras krievu pozīcijas varēja redzēt kā uz delnas. – krievu kareivju pārvietošanos ierakumos. Krievi to pamanīja un pa speciāli izveidotu dzelzceļu, kas atzarojās no Rīgas – Daugavpils dzelzceļa, pieveda savu smago jūras artilēriju pie Ribaku sādžas Līksnas pagastā un sāka apšaudīt Ilūkstes baznīcu. Milzīgie lādiņi sagrāva baznīcas torņus, sagruva baznīcas austrumu siena, bet baznīcas grīdā izveidojās milzīgas bedres, aprokot vāciešus, kas mitinājās pagrabos. Vācieši, lai glābtos no lielgabalu šāvieniem, uzspridzināja baznīcas frontonu ar abiem torņiem, lai parādītu krieviem, ka baznīca vairs nav lietojama militāriem mērķiem. Baznīcas apšaude beidzās, bet vācieši, uzbēruši uz baznīcas un klostera grīdām biezu smilšu kārtu, varēja mierīgi dzīvot visu kara laiku, līdz fronte aizvirzījās tālāk, gandrīz līdz Pleskavai (Pskov). Tā izbeidza savu mūžu Ilūkstes trešā baznīca."

Nobeigums sekos...

Stāstījumā izmantoti: J. Selēviča, H.Stroda, K.Ogles vēstures pētījumi, Latvijas Nacionālā Vēstures arhīva fondi).

Vizuālais noformējums: Aija Piļka.

Foto: no Līvijas Tamanes personīgā arhīva.

Ilūkstes novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste, vēsturniece **Aija Piļka**

AICINĀM PIEDALĪTIES AKCIJĀ
NO 14. APRĪLA LIDZ 10. SEPTEMBRIM

**"ApGLEZNO
un
noBILDĒ
arī Tu savu
pastkastīti!"**

Pastkastīte ir mājieta ziņām,
pārsteigumiem, labajām domām,
vēlējumiem un sapņiem!

Sūti pastkastītes foto un mazu stāstu par savu veikumu:
E-pasts: aija.pilka@ilukste.lv ar norādi "Mana apgleznotā pastkastīte"

Ilūkstes novada centrālā bibliotēka
un bibliotēkas pagastos
no 18.maija
vērs vaļā durvis apmeklētājiem!

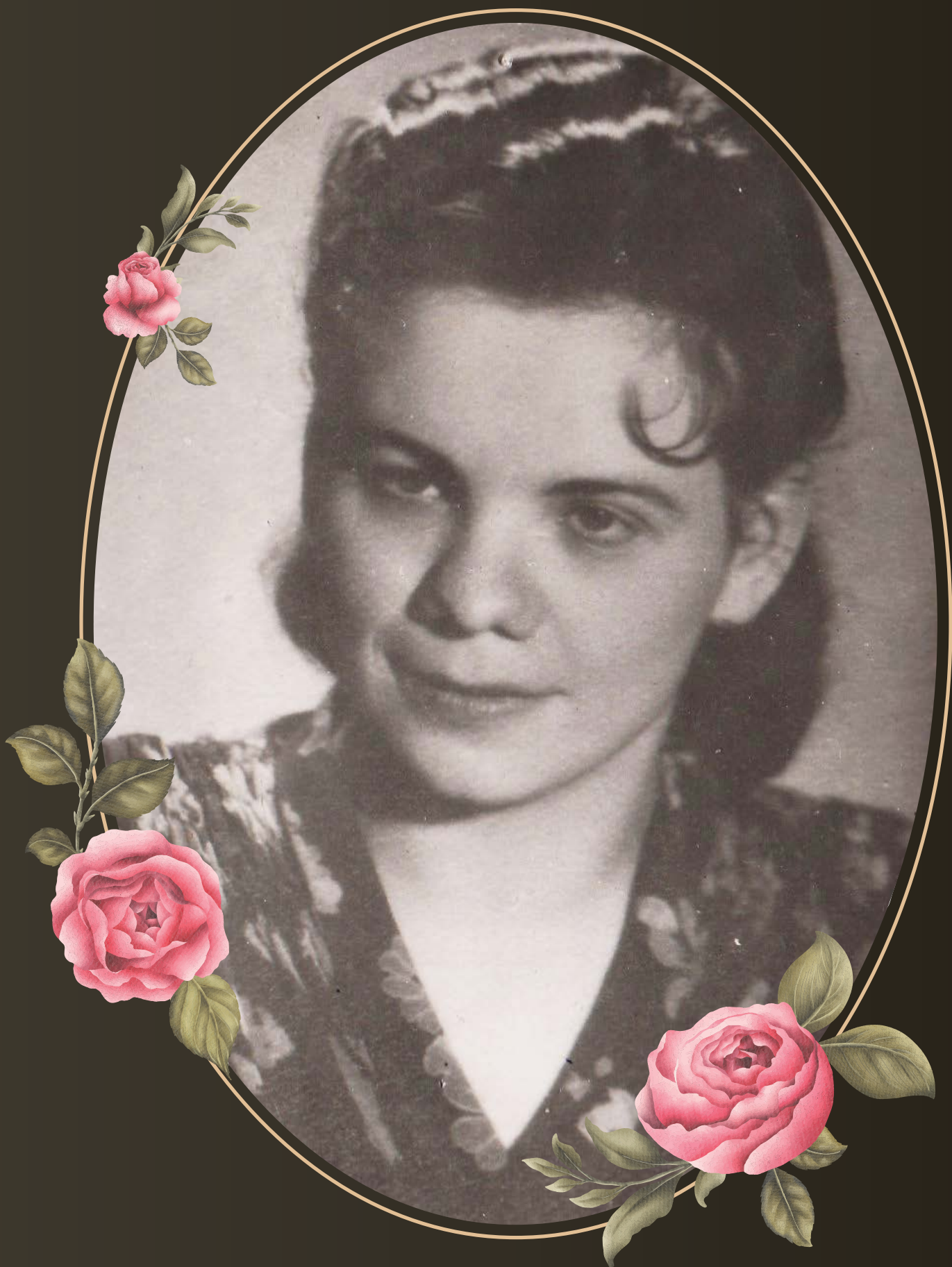

Novada bibliotēkas atsāks darbību ierastajā laikā.

Aicinām pievērst uzmanību dažādiem piesardzības ierobežojumiem, kas var mainīties atkarībā no situācijas.

Rūpēsimies par sevi un citiem un ievērosim drošības pasākumus!

IN MEMORIAM

"Manas atminas"

Ja ir ticība un pašvība uz Dieva žēlastību, cilvēks nekad nepazudīs...

Kā ozolam ar saknēm jāieaug dzimtajā zemē, lai spētu spītēt vētrām un negaisiem, kā ābelei krāšņi jāzied pavasarī, lai rudenī varētu ievākt augļus, kā bitei neatlaidīgi un čakli jāstrādā, lai dzīves novakarē gandarījums par nodzīvoto skaisto un raženo mūžu būtu lielākā dāvana.

Ozola dziļās, stiprās saknes viņai asociējās ar patiesu piederības apzināšanos savai Latvijai. Tā viņai bija vairāk nekā dzimtenes mīlestība. Nākusi no poļu ģimenes, viņa uzsvēra: „Prezidents Kārlis Ulmanis palīdzēja izaugt par īstiem Latvijas patriotiem.”

„Esmu dzimusi 1923. gada 19. jūlijā Ilūkstē. Esmu pensionēta skolotāja, 1. grupas invalīde, vientuļa... Dieviņš mani

*Māte – Sofija Kuļikovska, (dz. Šumska). Tēvs – Antons Kuļikovskis
Bērni – Janīna, Anna, Lūcija, Jānis un Jāzeps.
20. gs. 20.-desmitie gadi.*

aizvadījis līdz 87. dzīves gadam. Pareizāk būtu teikt – savās rokās aiznesis, jo tā jūtos visu savu apzināto dzīvi...” Tā pirms 10 gadiem uz parastas rutiņburtnīcas lapas rakstīja **Anna Kuļikovska**. Šogad viņa 97. reizi sagaidītu saulaino vasaru, rožu skauto jūliju, bet pavasaris ar pirmajiem ķiršu un plūmju ziediem pasteidzās, dāvājot viņai mūžīgu ziedoni...

Atcerēsimies viņu, un, dāvājot pa rozēs ziedam, pateiksimies par tiem dzīves soļiem un laiku, kas deva iespēju būt kopā ar šo brīnišķīgo cilvēku! Arī es no sirds pateicos par iespēju iepazīt skolotāju Annu Kuļikovsku caur viņas domu un atmiņu pierakstiem, pašdarinātām vēlējumam kartītēm, vēstulēm no viņai īpašiem un tuviem cilvēkiem, kā arī senām fotogrāfijām, kas, gluži vai skolotājai pašai klātesot, ļauj pakavēties viņas mūža gaitās.

BĒRNĪBA

Anna Kuļikovska savās atmiņās raksta: „7 mēnešu vecumā saslimu ar poliomiēlītu. Pateicoties māmiņai, kura izmantoja skudru vannas, es tomēr 3 gadu vecumā sāku staigāt, taču kreisā kāja palika paralizēta un labā traumēta.”

Kopš agras bērnības Annai nācās

pierast pie kustību grūtībām. Viņa auga ļoti ticīgā 5 bērnu ģimenē, un tieši ticība Annai devusi brīnumainu spēku. „Jau kopš bērnības, kad man bija grūti pārvietoties, Dievs bija dāvājis manām rokām īpašas prasmes. Aptuveni 6 gadu vecumā, es, sēdēdama uz grīdas, izgriezu papīrā dažādus rakstus. Tā veidojās savdabīgi aizkari logiem, plauktiem, jo pēc Pirmā pasaules kara citu aizkaru mājās nebija, tika izmantots balts ietinamais papīrs, kas bija nopērkams ruļļos,” atminas skolotāja.

SKOLAS GAITAS

Anna tikai 10 gadu vecumā sāka apmeklēt Ilūkstes ģimnāziju. Skolas laiks nebija viegls. Tika piedzīvoti pazemojumi, akmeņu mešana, apsaukšanās par kroplīgo gaitu un fiziskajiem trūkumiem. „Visnežēlīgākie ir bijuši bērni. Viņu pārestības aizēnoja manu bērnību,” min Anna. Arī pieaugušie, fiziski veselie cilvēki trauslo Annu dažkārt ir vērojuši no galvas līdz kājām un nekaunīgi aizskāruši meiteni. „Viņi aiziet un vēl atgriežas paskatīties. Tas mani ļoti traumēja. Radās nepilnvērtības komplekss, kļuva bikla,” Anna atminas. Tādēļ viņai bija vēlēšanās noslēpties no cilvēku skatieniem, palikt vienai.

„30 gadus gāju ļoti kroplīgi, jo kreiso, paralizēto kāju vajadzēja pieturēt, nest ar kreiso roku. Kleitiņa un zeķes bija jālāpa gandrīz katru vakaru, jo pa dienu vietas, uz kurām roka atbalstījās, saplīsa. Varētu to nerakstīt, bet man vienmēr sāpēja sirds, ka pa to laiku es varētu izlasīt grāmatu vai labāk sagatavot skolas uzdevumus, bet man vajadzēja lāpīt, lāpīt... Ceļā bija jāredz katrs akmentiņš, lai nepakristu. Kritienu bija daudz, bet viss bija Dieva ziņā,” ikdienas gaitu smagumu atklāj Anna.

Taču maiguma caurvītas ir Annas atmiņas par vecākiem: „Man bija apbrīnojami mīli vecāki – Sofija un Antons Kuļikovski. Varbūt no viņiem pārmantoju spēju pārciest un piedot... Mans tēvs bija muzikāls cilvēks ar skaistu balsi. Kādreiz viņš Ilūkstē vadīja pūtēju orķestri, kurā spēlēja arī divi viņa brāļi. Tēvs spēlēja klarneti. Mans vectētiņš Viļņā ir dibinājis mūzikas skolu. Mūsu mājās vienmēr skanēja gan garīga, gan laicīga mūzika, atradās dažādi mūzikas instrumenti. Iespējams, ka mūzika ietekmējusi manu optimistisko dzīves uztveri.”

Jūsmīgus vārdus savos atmiņu pierakstos Kuļikovskas kundze ir veltījusi saviem skolotājiem, kuru iedvesmota, viņa pievērsusies pedagoģijas studijām. Tolaik, Pirmajam pasaules karam beidzoties, Ilūkstē dzīvoja dažādu tautību iedzīvotāji – poļi, krievi, baltkrievi, lietuvieši. Anna pazinusi tikai vienu latviešu ģimeni, tādēļ par lielu vērtību uzskatījusi iespēju mācīties latviešu valodā. „Mūsu prezidents Kārlis Ulmanis atsūtīja uz skolu skolotājus no Kurzemes, Vidzemes, Rīgas. Mēs ātri apguvām latviešu valodu, kaut mājās un uz ielas runājām krievu vai poļu valodā. Prezidents palīdzēja izaugt par īstiem dzimtenes patriotiem, jo tas, kurš beidz latviešu skolu, jau ir latvietis,” uzsver Anna.

„Mani skolotāji bija augstas profesionalitātes, augstas kvalitātes cilvēki. Viņi visi bija dziļi intelīģenti, zinoši, personības ar bagātu iekšējo pasauli, labestīgi, sirsnīgi. Milda

Anna Kuļikovska 11. klasē. 20. gs. 30.-desmitie gadi.

Anna Kuļikovska, muzicējot kopā ar māsām Lūciju un Janīnu.
20. gs. 40.-desmitie gadi.

Jaunā skolotāja - Anna Kuļikovska.
20. gs. 40.-desmitie gadi.

Jaunā skolotāja - Annas Kuļikovska.
20. gs. 40.-desmitie gadi.

Jaunā skolotāja - Annas Kuļikovska.
20. gs. 40.-desmitie gadi.

Bitīte Mureles kundze – jauna, brīnišķīga latviešu valodas un literatūras skolotāja, ar kuru man sarakste turpinājās 60 gadus. Šķiet, tas ir neticami, taču par to ikviens var pārliecināties, lasot viņas 1998. gadā man sūtīto vēstuli. Skolotāja mira 2004. gadā. Līdz pēdējam dzīves gadam sarakstījāties. Visas vēstules nav saglabājušās, bet, dažas saglabātās pārļasot, vienmēr uzlādējos garīgi, gūstu iedvesmu dzīvot, darboties. Šīs vēstules vienmēr izstaroja mīlestību, labestību. Viņa man bija Cilvēks ar lielo burtu. Pēc viņas nāves turpinu saņemt apsveikumus svētkos no viņas bērniem – meitas Intas un dēla Induļa. Tālāk – Grīnberga kungs, Meiera kungs, Apses kungs un citi. Vairākiem skolotājiem bija plašas zināšanas dažādos priekšmetos. Grīnberga kungs mācīja matemātiku, ķīmiju un dziedāšanu, vadīja skolas kori. Mans klases audzinātājs Meiera kungs mācīja matemātiku, bioloģiju. Vienmēr bija nopietns, ļoti labi izskaidroja un interesanti pasniedza stundas. Skolotāja Lipstsones kundze mācīja angļu un vācu valodu, bija interesanta un ar smalku humoru apveltīta persona. Māksliniece Kronbergas kundze vienmēr man atgādināja, ka jāiet studēt uz Mākslas akadēmiju, jo man padevās zīmēšana.”

STUDIJU LAIKS UN DARBA GAITAS

Anna sirdī bija izloļojusi sapni kļūt par skolotāju. Lai šo sapni īstenotu, nācās pārvarēt dažādus šķēršļus. „Līdztekus skolas darbiem sāku mācīties šūt. Šuvu sev un mājiniem apģērbu. Vēlāk izgāju šūšanas kursus. Ar studijām man nepaveicās. Vispirms vajadzēja pārlikt eksāmenus, jo vācu laikā iegūto vidusskolas diplomu neatzina. Grūtības sagādāja PSRS vēsture, jo tā bija plaša un sveša. Iestājos Svešvalodas fakultātē, neklātieņes nodaļā, bet drīz to slēdza, jo pēc kara nebija pietiekoši pasniedzēju.

Mūs, studentus, pārskaitīja uz Skolotāju institūta Latviešu valodas un literatūras fakultāti. Biju jau trešajā kursā, kad pēkšņi man bija nepieciešama operācija kājai. Divus gadus nostaigāju uz kruķiem un paliku bez diploma,” savu studiju laiku apraksta skolotāja.

Tā nu Anna Kuļikovska kopš 1944. gada strādājusi ar nepabeigtu augstāko izglītību, kā pati saka, „par skolotāju ar lielu slodzi”. „Strādāt man atļāva, jo mūsu lieliskie pasniedzēji bija mūs ļoti sagatavojuši,” teic skolotāja.

Atminoties darba gaitas pēc Otrā pasaules kara, skolotāja atklāj, ka skolēnu vecums jaunākajās klasēs bija ļoti dažāds. Mācījās arī tādi lauku bērni, kas rudenī varēja atnākt uz mācībām tikai novembrī, kad bija beigušās ganu gaitas. Vairākiem skolēniem mācībās bija lielas grūtības. Tā kā Anna dzīvoja netālu no skolas, viņa bieži vien tādus skolēnus aicināja uz mājām, pabaroja un turpināja ar viņiem strādāt individuāli.

Turpmākos gados kādu brīdi Anna Kuļikovska strādājusi trīs skolās: II. lūkstes 1. vidusskolā mācījusi angļu valodu, II. lūkstes 2.

vidusskolā – vācu valodu, vakarskolā – angļu valodu. Skolotāja atceras, ka pirmdienās bijušas 11, pārējās dienās – 7–8 stundas. Vēlāk, kad ieradusies citi skolotāji, slodze kļuvusi mazāka. Strādājusi arī jaunākajās klasēs, bijusi internāta audzinātāja. 10 gadus skolā vadījusi „Sarkanā Krusta” pulciņu.

1953. gadā Anna pieredzējusi kārtējo operāciju, ko arī spilgti aprakstījusi savos atmiņu pierakstos: „Operēja kreisās kājas potīti. Pēc operācijas bija jāvalkā diezgan smags fix-aparāts uz kreisās kājas (kuru arī pašlaik valkāju). Labajā rokā spieķītis un ortopēdiskie apavi – zābaciņi – kājās. Lūk, tāds prieks, bet gāju taisni, nevis saliekusies, kā līdz operācijai. Tā nostaigāju 40 gadus. Kropļība ir ļoti smaga lieta, aizvien lūdzu Dieviņu, lai dod spēku un palīdz visu izturēt. **Ja ir ticība un palāvība uz Dieva žēlastību, cilvēks nekad nepazudīs. Daudz ko var pārdzīvot un izturēt.** Esmu saklausīta! Paldies par žēlastību!”

Anna Kuļikovska skolā nostrādāja 33 gadus (līdz 1977. gadam). Viņa vienmēr atbalstījuši pretimnākoši un atsaucīgi kolēģi un ģimene. Mīļas atmiņas skolotājai palikušas no pēdējā vakara skolā: „Kolēģi ļoti skaisti mani pavadīja pensijā. Bija rudens. Skolas zālē stāvēja liels bērzs skaistām, dzeltenām lapām. Zaros dega 33 sveces, katra svece savā krāsā. Skolotāji sēdēja pusaplī uz skatuves. Katram rokās bija balta neļķe. Skolas zālē skolēni sēdēja uz soliem un sniedza koncertu. Bija runas, ziedi, dāvanas... Pēc visa devāmies pie galdiem un vakaru pavadījām Pilskalnes „Siguldiņā”. Arī pēc daudziem gadiem, būdama pelnītā atpūtā, siltiem vārdiem skolotāja piemin savus darba kolēģus: „Kādreiz skolā strādāju ar tādiem ļoti intelligentiem,

Skolotāja Anna Kuļikovska ar skolēniem klasē.
20. gs. 50.-desmitie gadi.

gudriem cilvēkiem, kā profesori: Strods, Varslavāns, skolotāji: Juzāns, Vitkovskis, Gailāni, Slavinski, Raubiško.”

Milzīgu prieku un gandarījumu skolotājai vienmēr ir sagādājuši absolventu un bijušo kolēģu apciemojumi. „Viņi ienes tik daudz atmiņu! Tā ir patiesa laime! Viņi mani uzlādē ar gaišu vitalitāti,” raksta Anna.

MĪLESTĪBA UN RŪPES PAR BĒRNIEM

Jau esot pensijā, Anna arvien palīdzējusi kādam skolēnam uzlabot sekmes mācībās. Bijušas skolnieces, kuras Anna, nesavtīgi dāvājot savas rūpes, labestību un sirds mīlestību, izmitinājuši pie sevis, jo viņu mājas atradās lielā attālumā no skolas. Īpaši bērni Annai bija Agnese, Inese un Uvis – bāreņi no Raudas internātskolas. „**Katram cilvēkam ir vajadzīgs sirds siltums, labs padoms, cieņa, mīlestība, līdzjūtība**, tāpēc vienmēr esmu mēģinājusi palīdzēt kādam bārenītim, vecam cilvēkam. Vienmēr ir kāds skolnieciņš, kuram jāpalīdz mācībās,” tāda bija skolotājas pārlicība.

DZĪVES SVĒTKI

Kāds Annai reiz ir jautājis: „Vai ābeles ziedēšanu pavasarī var saistīt ar tavu jaunību?” Viņa atbildējusi: „Ziedoša ābele pavasarī – tas ir ļoti skaisti. Ziedošai ābelei ir daudz draugu – bites, dažādi kukaiņi. Tad nāk smagais augļu brieduma laiks – rudens, kad vāc augļus, pat nepasakot paldies ābelei... Tādiem vajadzētu būt ikvienas meitenes jaunības gadiem, kad viņa zied ne tikai ārēji, bet arī iekšēji, apzinoties nākotnē savu bērnu mātes sūtību. Šis ziedošās ābeles laiks ir kāds noteikts dzīves posms, varbūt pat noteikts gadu skaits. Ar mani ir mazliet citādi... Ar ziedošās ābeles simbolu es gribētu saistīt tos daudzus skaistos brīžus manā mūžā, kad mani pielūdžēji man dāvāja ziedus, sirsnīgus vārdus, veltīja man dzejoļus, bija atzišanās mīlestībā, bildinājumi, un ne tikai agrā jaunībā... Manās atmiņās dzīvo Feliks, Herberts, Arturs, Edgars, Jānis, Jāzeps, Jevgenijs...”

Skolotāja Anna Kuļikovska kopā ar audzēknēm.
1952. gadā.

Visos gadījumos tā bija platoniska mīlestība, jo visam pāri bija mana stingrā pārlicība – ārējās nepilnvērtības dēļ nedrīkstu ne arvienu savu dzīvi saistīt. Šodien neko nenožēloju. Taču atmiņas ir skaistas.”

Anna ir ļāvusi ieskatīties *ziedošās ābeles* laika lappusēs: „Kādam var likties neticams mans stāsts. Pie manis bieži nāk jaunieši. Es viņiem esmu lasījusi man veltītos dzejoļus, vēstules. Esam runājuši par mīlestību – platonisku. Jaunieši ir pārsteigti (šodien tas viņiem šķiet neparasti). Atvadoties meitenes ir sajūsminātas. Viņas ir teikušas, ka mani var apskaust, jo šodienas uzpikstinātās izziņas mobilajā telefonā nevar salīdzināt ar šādu mīlestības pilnu vēstuli, kuru var atkal un atkal pārlasīt, ja kļūst skumji. Baltu mīlestību vēlas katrs, arī šodien...”

Īpaša diena skolotājai vienmēr bijusi Annas diena. Visas vāzes, pat vanna, bijusi pilna ar ziediem. „Annās”, dzimšanas dienās manās mājās arvien sanāca daudz apsveicēju. Šīm dienām gatavojos īpaši. Domāju ne tikai par cienastu (cepu dažādus cepumus, gatavoju tortes, bieži – dažādas biežpiena tortes), bet centos arī citādi iepriecināt savus viesus: gatavoju galda kartes, kartītes ar novēlējumiem u. c. Kādā reizē uz atsevišķa galda istabā bija uzlikta liela margrieta ar daudzām ziedlapām. Katras ziedlapiņas otrajā pusē bija uzrakstīts kāds domugrauds. Katrs ciemiņš izvēlējās sev ziedlapiņu, lasīja uzrakstīto. Citu reizi bija pateicības „medaļas”...”

Anna Kuļikovska kopā ar skolotāju kolektīvu.
20. gs. 60.-desmitie gadi.

SIRDSLIETAS

Lai ko arī darītu, skolotāja Anna darījusi no sirds. Par to liecina ar vairākas plašas atkāpes viņas pierakstos, kuras caur viņu mīlestība pret literatūru, mākslu, rokdarbiem, dārzkopību, ēdienu gatavošanu un ciemiņu uzņemšanu. „Man patīk lasīt labas grāmatas, tad, tās izlasot, kārtīgi izraudāties, klausīties labu mūziku, strādāt rokdarbus, šūt drēbes radiem, vasarā rušināties pa zemīti, ravēt, stādīt. Biju aizrāvusies ar rožu audzēšanu, cepu tortes, cepumus, pratu tās skaisti noformēt,” atklāj Anna. Viņai ļoti patika uzņemt ciemiņus un doties ciemos, padarot tikšanās par īpašiem notikumiem. „Centos šādus saietus padarīt interesantus, sagatavot oriģinālus apsveikumus, izdomājot spēles, loterijas. Centos neatkārtoties.”

Sirdslieta Annai bijusi tamborēšana. „Jau no bērnības man patika pucēties, bet apstākļi neļāva. Sāku tamborēt džemperīšus, jaciņas, biju notamborējusi kleitīņu. Diegi bija lēti, jaciņa izmaksāja 3 rubļus. Savu darbu neviens neskaita. Kad aizgāju pensijā, sāku tamborēt apkaklītes. Pirmās tamborētās apkaklītes aizsūtīju uz televīziju diktoreim, lai arī viņas būtu skaistas. Kādreiz diktore Velta Puriņas kundze un citas rotājās ar manām apkaklītēm. Dāvināju tās visiem saviem draugiem. Tajās esmu ielikusi sirdi, kā lai to pārdod?”

Anna Kuļikovska uzskatīja, ka, redzot sievieti, kuras tērpū izdaiļo baltā apkaklīte, var izvērtēt viņas iekšējo pasauli, jo „balta apkaklīte liecina par cilvēka tīrību, organizētību, disciplinētību. Jauno sievieti tā padara pievilcīgāku, bet, raugoties uz vecāku dāmu, uzmanību piesaista baltā apkaklīte, bet krunciņas un sirmie mati paliek nepamanīti. Ne velti apkaklītes rotāja meitenes un sievietes visos laikos.”

Anna atminas, kā 1993. gada 20. aprīlī pie viņas ieradās Zviedrijas kristīgās organizācijas „Cerību zvaigzne” pārstāves un

Ar absolventiem vakarskolas izlaidumā.
20. gs. 60.-desmitie gadi.

uzdāvināja invalīdu ratiņus: „Es biju ļoti pateicīga un uzdāvināju viņam pašas tamborētas apkaklītes. Pēkšņi iedomājos, ka visas humānas palīdzības nāk ar valdības ziņu, un aizsūtīju apkaklīti Zviedrijas karalienei Silvijai. Pēc neilga laika Zviedrijas karaliene pateicībā atsūtīja savu foto ar parakstu un saldumus.”

1994. gadā „Hedvigas Kundzes Avīzē” tika izsludināts konkurss „Mana baltā apkaklīte”, un Anna nolēma tajā piedalīties. „Kad darināju apkaklītes konkursam, ņēmu vērā vārdu „mana”. Tas nozīmē, ka tai jābūt manis izdomātai un izlolotai. Biju ļoti pārsteigta un iepriecināta, ka manas apkaklītes tika atzītas par visoriģinālākajām un ieguva pirmo vietu tamborēto apkaklīšu grupā. Piedalījās arī starptautiskā izstādē Viļņā, ieguva Atzinības rakstu. Manu tamborēto apkaklīšu izstādēs bija redzami arī citi mani tamborējumi: jaciņas, džemperī, sedziņas – Daugavpilī,

Bebrenē, Pašulienē, Ilūkstē, Raudā. Patīkami ir lasīt labas atsauksmes. Tas cilvēku uzlādē, tad ar lielāku entuziasmu un izdomu var turpināt strādāt,” paudusi gandarījumu Anna.

Kad skolotājai pasliktinājās redze un viņa vairs nevarēja tamborēt, Anna pievērsās apsveikuma kartīšu gatavošanai, izmantojot dabas veltes. „Izmantoju dažādus dabas materiālus. Jau vasarā, sausā laikā vācu interesantākos ziedus un lapas (pārdes, kliņģerītes u. c.), saliku grāmatās. Kad tie bija sažuvuši, tos izmantoju apsveikuma kartīņu rotāšanai. Centos izdomāt dažādu formu kartiņas, izmantojot dažādus izgriezumus. Ziemassvētkos un Lieldienās sūtīju pat 150 apsveikumu. Tos saņēma cilvēki Latvijā – kaimiņi, bijušie klasesbiedri, kolēģi, arī draugi tālajā Amerikā, Austrālijā un citur.”

Sveicot kādu Ziemassvētkos, Lieldienās, dzimšanas vai vārda dienā, Anna vienmēr meklējusi ko īpašu katram apsveicamajam. „Centos izgatavot apsveikuma kartīņu tieši šim cilvēkam, sameklēju tieši viņam domātus novēlējumus, kādu īpašu dzejas rindu. Gadiem ejot, nosūtīto apsveikumu skaits, protams, mazinājās. Kad rokas vairs nebija tik veikas un acis tik gaišas, nācās pirkt gatavas apsveikuma kartiņas. Taču šo tradīciju cenšos saglabāt arī tagad (kad man jau 89 gadi), jo uzskatu, ka, saņemot tādu apsveikuma kartīņu, cilvēks ir daudz vairāk iepriecināts, nekā saņemot apsveikumu telefoniski vai izsiņas veidā. Apsveikuma kartīņa un labie vārdi uz tās ir paliekoši!” rakstījusi Anna.

Sagaidot 2013. gada Ziemassvētkus, Anna, būdama jau 90 gadu veca, nosūtījusi cilvēkiem 70 apsveikuma kartītes. Arī pati skolotāja saņēma daudz apsveikumu. No 2002. līdz 2003. gadam, skolotāja sistematizējusi Lieldienās, Ziemassvētkos, dzimšanas dienā un vārda dienā saņemtos apsveikumus, izveidojot kolekciju ar 2880 apsveikumu kartītēm. Visvecākā kartīte datēta ar 1880. gadu. Visu kolekciju Anna Kuļikovska uzdāvināja senlietu krātuvei Ilūkstes Bērnu un jauniešu centrā.

Savā dzīvē Anna Kuļikovska vienmēr aktīvi darbojusies, kontaktējusies ar cilvēkiem, rakstījusi rakstus laikrakstiem un piedalījusi dažādos pasākumos, bet gadu nasta darījusi savu. Dzīves nogalē skolotāja raksta: „Gadu gaitā no lielās slodzes, kājas kļuva aizvien vājākas un nestabilas. Aizvien grūtāk bija noturēties uz kruķiem, bieži gadījās krist, pat pārvietojoties pa istabu. Krītot salauzu

labo kāju, uz kuras varēju atbalstīties.” Kad rokās vairs nevarēja noturēt kruķus, Anna nolēma palikt, sēžot gultā ar ikdienas sabiedrotājiem – rožukroni, kristīgo literatūru, klausoties Latgales Kristīgo Radio, samīļojot kaķēnu. Anna samierinājās, ka ir aprūpējama, bet viņa aizvien nezuda optimisms. Interesējās par notiekošo pilsētā, baznīcā, ikdienā sazvanījās ar radiem, paziņām, bijušajiem kolēģiem, rūpējās, lai katrs tiktu apsveikts svētkos, un priecājās par saņemtajiem apsveikumiem.

Ticība, pašvērtība un vienotība ar Dievu, milzīgs darbošanās gars palīdzēja Annai pārdzīvot grūtības, un dziļā pārliecībā viņa rakstīja: „Sevi esmu pilnīgi atdevusi Dieva rokās tāpat kā visu savu dzīvi! Man blakus arvien un arī tagad ir gaiši, labestīgi cilvēki. Viņi dod man enerģiju, dod spēku pārvarēt visas grūtības, uztur manu optimismu.” Rakstot atmiņas, Anna nav aizmirsusi daudziem veltīt pateicības

vārdus: „No sirds esmu pateicīga maniem vecākiem, kuri mani, manus brāļus un māsu izaudzinaja par godīgiem, atbildīgiem, ticīgiem cilvēkiem. No sirds esmu pateicīga radiem, visiem tiem mīļajiem, atsaucīgajiem cilvēkiem, kas ir bijuši un ir kopā, palīdz ikdienā, visiem, kuri atceras mani visos svētkos!”

Skolotājas Annas Kuļikovskas atmiņu pierakstos un albumos ieskatījās Ilūkstes novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste
Aija Piļka

Paldies Marijai Slavinskai un Ilūkstes Bērnu un jauniešu centra senlietu krātuves „Sēļu istaba” vadītājai Vandai Rimšai par iespēju ielūkoties skolotājas Annas Kuļikovskas dzīves lappusēs.

Vizuālā noforējuma ideja: Aija Piļka
Makets: Madara Pastare

"Vēlu visiem ticēt Dievam,
mīlēt dzīvi, dzīvot gaišām domām"

/Anna Kulikovska/

SVINOT MAIJU

ILŪKSTES NOVADA
KULTŪRAS UN TŪRISMA
AĢENTŪRA

Tirgus laukumā, Bebrenē pie dzirnavām, Dvietē un Pilskalnē pie pagasta pārvaldes, Eglainē Gagarina ielā un Šēderes centrā bija iekarināti fotomirkļi, kuros iemūžinātas skaistākās vietas un jaukākie notikumi novadā. Caur dzejas rindām un citātiem tie mudināja skatītājus paraudzīties uz dzīvi no saulainās puses, saskatīt skaisto sevi un sev apkārt.

Runājot par fotogrāfijām, jāatzīmē, ka arī Lieldienu laikā novadnieki tika mudināti saskatīt skaisto – aģentūra aicināja novada ļaudis kopā veidot digitālu fotoalbumu „Ilūkstes novads Lieldienu svētku rotā”. Akcijai tika iesūtītas vairāk nekā 50 fotogrāfijas. Paldies visiem fotogrāfiju autoriem! Fotoalbumus ir skatāms aģentūras „Facebook” kontā *Ilukste.Travel* un Ilūkstes novada pašvaldības mājaslapā www.ilukste.lv, sadaļā „Galerijas”.

Valsts svētku dienā, 4. maijā, Ilūkstes novada ļaudis piedalījās Latvijas Nacionālā kultūras centra izsludinātajā tautas tērpju gājienā „Uzvelc tautas tērpju par godu Latvijai!”. Tradīciju 2016. gadā iedzīvināja Tautas tērpju centrs „Senā klēts”. Šogad, ņemot vērā valstī izsludināto ārkārtējo situāciju, gājiens tika rīkots virtuālā vidē, uzsverot pasākuma neatkarību no sarežģītiem apstākļiem. Tādēļ 4. maijā ikviens tika aicināts posties goda drēbēs – savā tautas tērpā – un vienatnē vai kopā ar ģimeni nofotografēties. Savukārt iestādes un tautas mākslas kolektīvi tika rosināti jau iepriekš sagatavot foto kolāžu ar to dalībniekiem tautas tērpā.

Mūsu novadnieki atsaucās aicinājumam, ar prieku iesaistījās akcijā un dalījās ar savām fotogrāfijām. Saņemtos fotosveicienus publicējam savā „Facebook” kontā *Ilukste.Travel* ar tēmturi *#tautastērpugājiens*, šādi vienojoties ar tautiešiem Latvijā un citviet pasaulē.

Tēmturis ir apliecinājums dalībai virtuālajā gājienā un atļauj tā rīkotājiem vēlāk izmantot attēlus kopīga video radīšanai. Video iecerēts kā dokumentāla liecība šai neparastajai 4. maija svinēšanai – apliecinājums tautas tērpja īpašajai lomai nacionālās piederības stiprināšanā, pašapziņas celšanā un spējai, tradīcijai nepārtrūkstot, pielāgoties arī tik neparastam laikam kā šis.

Svētku laikā ikvienam bija iespēja iesaistīties arī jaukā pašmāju akcijā. Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūra aicināja apceļot novadu virtuāli, piedaloties **digitālā foto orientēšanās spēlē**. Pašvaldības mājaslapā un aģentūras „Facebook” kontā *Ilukste.Travel* tika publicēta foto kolāža, kurā bija jāatpazīst vieta vai objekts Ilūkstes novadā. Akcijas dalībnieki bija gana acīgi un precīzi, jo tika iesniegtas pareizas un korekti noformulētas atbildes. Ar izlozes palīdzību tika noteikti 3 laimīgie, kuri saņēma pārsteiguma dāvanu. Sakām lielu paldies visiem par aktīvo iesaistīšanos!

Pavisam drīz, 16. maijā, notiks „Lielā talka” un, kā jau iepriekš tika vēstīts, šajā dienā notiks vēl viena skaista akcija, kas aicina apmiļot Latviju – **valsts pierobežā tiks ierakti 100 jauni tūrisma ceļa „1836” stabiņi**. Mūsu novadā tādi būs četri – divi Šēderes pagastā un pa vienam Eglaines un Subates pusē (karti ar stabiņu izvietojumu var apskatīt mājaslapā www.1836.lv).

Akcija ir turpinājums fonda „1836” iesāktajam projektam, kura mērķis ir izveidot 1836 km garu tūrisma ceļu apkārt visai Latvijas robežai. Sadarbībā ar fondu „1836” aktivitāti mūsu novadā organizēs Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūra un pagastu pārvaldes, tās norise notiks, nepārsniedzot 25 dalībnieku skaitu, ievērojot 2 m distanci un citus drošības noteikumus.

Kā zināms, ārkārtējā situācija Latvijā Covid-19 izplatības dēļ ir pagarināta līdz 9. jūnijam, bet ir mīkstināti iepriekš noteiktie striktie ierobežojumi – atļauta pulcēšanās līdz 25 cilvēku lielām grupām, ievērojot divu metru distanci. Ņemot vērā šī brīža apstākļus, plānojam novadā piedāvāt citas formas pasākumus un pārsteigt ar interesantām aktivitātēm. Sekojiet līdz informācijai!

Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūras
direktora p. i. **Madara Pavlovskā**

TŪRISMS

UZLABO LABSAJŪTU UN AKTĪVI ATPŪTIES
DABAS TAKĀS „PILSKALNES SIGULDIŅĀ”!

Dabas lieguma „Pilskalnes Siguldiņa” takas joprojām vilina tūristus izbaudīt dabas krāšņumu, pirmatnīgumu un ielejas varenumu...

Kā ik gadu, pavasarī priecē šim gadalaikam raksturīgie *ziedaugi*: vizbules, meža vijolītes, meža zeltstarītes, purva purenes. Te arī *Spēka avotiņš*, dižkoki (Senču dižozols), *savdabīgie koki* (Septiņas māsiņas liepiņas), alas Dubupītes krastā, senais *sēļu pilskalns* Melnaiskalns, *ezeri* ar senajām teikām, vēstures atstātās liecības (aizsargbūves *blindāžas*) piesaista cilvēku uzmanību un rosina atgriezties vēlreiz, lai izstaigātu un pārdomātu pagātni un gūtu gandarījumu šodienai.

Gleznainajā dabas teritorijā atrodas *atpūtas māja „Dubezers”*, te ir lieliska iespēja pavadīt brīvo laiku ģimenēm, draugu un radu lokā, pārnakšpot un gūt enerģiju somu pirtī, teritorijā ir piemērota vieta teltīm, labiekārtotas ugunsкура vietas, ir lapene, stāvlaukums mašīnām.

Šī gada martā vētras nodarītie postījumi bija gana postoši dabas teritorijai, tika nolauzti neskaitāmi koki un dižkoki. Aizšķērsoti gājēju celiņi, sagrauti tiltiņi, kāpnes un laipas.

Neraugoties uz dabas postījumiem, ir veikti vairāku gājēju tiltiņu, laipu, kāpņu celtniecības un remontdarbi. Labiekārtošanas darbi dabas liegumā notiks visu tūrisma sezonu. Visus labiekārtošanas un infrastruktūras atjaunošanas darbus veic Pilskalnes pagasta pārvalde.

Dabas teritorijā uzstādītas (Aivara Žurilas darinātās) *40 norāžu zīmes* un pie katra apskates objekta uzstādīti *informācijas stendi*.

Papildus informāciju par piedāvājumiem tūrismā, varēs saņemt no 15. maija “Tūrisma informācijas-kases namiņā”, kas atrodas dabas lieguma „Pilskalnes Siguldiņa” takas sākumā. Arī šajā sezonā izstaigāt dabas takas varēs individuāli vai kopā ar gidu (iepriekš piesakot, **zvanot uz mob. tel. 26433584 vai rakstot uz epastu: visitpilskalne@gmail.com**). Pēc pastaigas takās, apmeklētājiem būs iespēja savus iespaidus, ierosinājumus rakstiski atstāt “Tūrisma informācijas-kases namiņā”, lai t mēs ņemtu vērā tūristu vēlmes, ieteikumus, pilnveidotu piedāvājumu klāstu.

Ierodoties dabas lieguma „Pilskalnes Siguldiņa” teritorijā, **aicinām visus apmeklētājus ievērot 2 metru sociālo distancēšanos no citiem taku apmeklētājiem, ievērot elementāru roku higiēnu (takā ir labiekārtots sanitārais mezgls)**. Ka arī būsim uzmanīgi un atbildīgi, **rīkojoties ar uguni, ugunsкуру un grilu kurināšana ir atļauta tikai tam paredzētajās vietās**.

Ilūkstes novada Kultūras un tūrisma aģentūras
kultūras tūrisma organizatore
Skaidrīte Azarstarpe

BEBRENES SENIORU KLUBS „SIDRABRASA”

„Lai cilvēki jums blakus uzzied krāsās, kas spēj sasildīt! Lai vienmēr jūtam drauga, kaimiņa, kolektīva biedra plecu atbalstam!” – šādi uzmundrinoši vārdi par kopā būšanu, skaisto sadziedāšanos un sadejošanu no šī gada pasākuma „Mēs tikāmieš martā” dalībniekiem Bebreņu senioru kluba „Sidrabrasa” Labo darbu vēcelītē apliecināja, ka mūsu kluba darbība ir pareizā virzienā. Un piedalīšanās Latvijas Sarkanā Krusta Daugavpils-Ilūkstes novadu komitejas projekta „Protam, varam, darām” īstenošanā visa pagājušajā gada garumā kārtējo reizi pierādīja, cik svarīga ir kopības sajūta mūsu kluba dzīvē. Kā tas viss ir izdevies?

Saulainā 2016.gada pavasara dienā vairāk kā trīsdesmit rosīgākie Bebreņu seniori izteica vēlēšanos dibināt savu klubu, lai būtu kopā ne tikai pasākumos un ekskursijās, bet arī darbotos dažādās interešu grupās. Un uz šo brīdi mūsu darbīgo senioru kopu skaits jau ir izaudzis līdz astoņām.

Visilgāk darbojas audējas no kopas „Mare” un adītājas no „Mārām”, jauna rokdarbnieku grupa radās pirms četriem gadiem, un tā ir vizuālās mākslas kopa „Varavīksne” ar stikla un zīda apgleznošanas darbiem. Šīs kopas dalībnieki ir apgleznojuši dažādas formas stikla izstrādājumus un Bebreņu pagasta telpu stikla durvis, bet daudzkrāsainās šalles un lakati papildina dalībnieču tērpus. Pateicoties pieredzes apmaiņas ekskursijai pie Līvānu rokdarbu meistariem un vadītājas Valentīnas Malaševskas iedvesmoti, viņas turpina iepazīties ar vizuālās mākslas daudzpusīgajām niansēm.

Bebreņu senioru-pašdarbnieku kolektīvi – vokālais ansamblis „Sarma” un Eiropas deju kopa „Rudzupuķes” līdz šim darbojas pateicoties Bebreņu Kultūras nama atbalstam, bet tagad dibina jaunas tradīcijas, lai organizētu kopīgus koncertus un tikšanās ar saviem dziesmu un deju draugiem, kā tas šogad izdevās pavasara ieskandināšanas koncertā Bebreņē. Senioru vokālais

ansamblis „Sarma” sešpadsmit gadu pastāvēšanas laikā ir izdziedājis vairāk kā 150 dziesmas. Ansamblis Rītas Kalvānes vadībā ir piedalījies turpat 100 dažādos pasākumos – no Ilūkstes novada Sēlijas pusē līdz Latgales reģiona mēroga koncertiem, no dziesmu festivāliem dažādos Latgales novados līdz Dzintaru koncertzālei Jūrmalā. Savukārt Eiropas deju kopa „Rudzupuķes” divpadsmit gadu laikā kopā ar vadītāju Ilonu Jegorovu ir apguvusi vairāk kā 60 dejas un sniegusi gandrīz 120 koncertus, un viens no tiem ir noticis 2012.gadā uz kruīza kuģa “Tallinnk”. Viņas ir bieži ciemiņi pie saviem deju draugiem daudzos Latvijas novados un pagastos.

Bet ir arī tādi seniori, kas vēlas savu brīvo laiku pavadīt, tiekoties šaurā draugu lokā, kā piemēram, „Labākie gadi” un viņu iedvesmotāja Inta Zeltiņa. „Ja esam kopā, tad varam dziedāt, runāt dzeju, dalīties pieredzē salātu un ievārījumu gatavošanā, tējzāļu vākšanā. Dzīvot ilgāk, nelietojot zāles!” – tāda ir šīs kopas dalībnieku devīze. Šoziem radās vēl viena senioru interešu grupa – līnijdeju kopa. Pirmās nodarbības viesā cerību, ka nākošās ziemas vakari būs īsāki un sportiski aktīvāki arī šim dāmām.

Un visu kopu pārstāvji, viņu radi un draugi ar vislielāko interesi vasarās apvienojas kopīgās ekskursijās, papildinot Rītas Žagatas izveidotās kopas „Ceļotprieks” dalībnieku skaitu. Ir apceļotas gleznainākās un pārsteigumiem bagātākās vietas Latvijā, bet cik daudz vēl neredzēta un neatklāta mūsu zemītē ir, to noteikti apzināsim un apmeklēsim.

Ir paveikts daudz senioru klubā „Sidrabrasa”: iekārtota Atpūtas vieta pie Bebreņu pagasta ēkas, audējas atradušas jaunu mājvietu savām darbnīcām, organizētas senioru tematiskās un dzejas pēcpusdienas, dažādas talkas un tirdziņi, izstādes un tikšanās. Lai kopības sajūta nezustu, notiek aktīva sadarbība ar Bebreņu pagasta pārvaldi un Ilūkstes novada pensionāru biedrības padomi jaunrades pasākumu organizēšanā.

Lorija Kaminska

**DĀRGIE "ILŪKSTES NOVADA VĒSTIS" LASĪTĀJI -
UZŅĒMĒJI, ZEMNIEKI, AMATNIEKI U.C. DARBĪGIE CILVĒKI NOVADĀ!**

AICINĀM PASTĀSTĪT PAR SEVI!

ATSPUGUĻOT SAVU DARBĪBU, DALĪTIES PIEREDZĒ, NOTIKUMOS.

Rakstiet Ilūkstes novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciālistei

uz e-pastu: aija.pilka@ilukste.lv

**SERTIFICĒTA MEISTARE PIEDĀVĀ
SKAISTUMKOPŠANAS PAKALPOJUMUS
ILŪKSTĒ**

**Dāmas un jaunkundzes
aicinātas uz procedūrām**

- visa veida vaksācija
- skropstu krāsošana
- skropstu laminēšana
- uzacu korekcija
- uzacu krāsošana

Zvaniet - Sanita 23209185

Būsim skaistas vienmēr!

Dvīetes

ĪSTAIS LAUKU SALDĒJUMS

AICINĀM ATKLĀT ĪSTA LAUKU SALDĒJUMA GARŠU!

Brauc ciemos kopā ar ģimeni vai draugiem, mūsu saldējuma namiņā uzcienāsim arī ar gardu kafiju un pašceptām vafelēm.

Esam atvērti no **20 maija**.

Pirms dodies, piezvani 27871930.

Ilūkstes novada informatīvais izdevums
"Ilūkstes Novada Vēstis"
Sabiedrisko attiecību speciāliste: Aija Piļka
E-pasts: aija.pilka@ilukste.lv
www.facebook.com/ILŪKSTES_NOVADA_VĒSTIS

Ilūkstes novada pašvaldība
Ilūkste, Brīvības iela 7, LV-5447
Tālrs.: 654 47850
E-pasts: dome@ilukste.lv
www.ilukste.lv

Iespiešana: SIA "Latgales druka"
Maketētājs: Igors Madžulis
Tirāža: 800 eksemplāri
Par publicētajiem faktiem un skaitļiem
atbild teksta autori.